

Generálne zhromaždenie 2003

Na generálne zhromaždenie 2003, ktoré sa konalo od utorka 20. mája do nedele 22. júna 2003, sa zišli sestry z piatich kontinentov: "Je nás tu 183 členiek z 93 krajín, 78 provincií a jednej oblasti." Téma zhromaždenia "**Revízia k oživeniu**", mala za cieľ preštudovať Konštitúcie a Štatúty - schválené Cirkvou v roku 1983 – vo svetle inkulturácie a zhodnotiť vitalitu Spoločnosti dcér kresťanskej lásky. Práca zrealizovaná v desiatich jazykoch si vyžadovala veľký počet prekladateľiek (34 v kabínach a/alebo pracujúcich v kanceláriách) a sekretárok.

Členky zhromaždenia preštudovali syntézy provinciálnych zhromaždení s prianím byť vernými našej charizme a zaktualizovať konštrukčné prvky povolania každej jednej z nás dnes a v budúcnosti. Sestry venovali osobitnú pozornosť "novým" hodnotám, ako sú úcta k rozmanitosti kultúr vo všetkých dimenziách nášho života, hodnotám subsidiarity v oblasti vykonávania autority.

V tomto dvojitom čísle 7–8 (júl – august) a v septembrovom čísle Ozvien vám opíšeme túto významnú udalosť zhromaždenia. V číslach nájdete:

- príhovory generálnych predstavených,
- voľba generálnej predstavenej a jej rady,
- posolstvo zo štátneho sekretariátu Vatikánu,
- rôzne príhovory.

Vo vernosti začiatkom

P. Fernando Quintano,
generálny direktor
12. mája 2003

Pred generálnym zhromaždením sa konali šesťdňové duchovné cvičenia, venované výlučne osobnej úvahe nad "Pracovným dokumentom", ktorý neskôr pri zhromaždení používali členky zhromaždenia. Počas duchovných cvičení nebola podaná žiadna prednáška.

Avšak pri slávení Eucharistie, počas homílií, generálny Direktor priblížil sestrám základné prvky, ktoré tvoria identitu Spoločnosti, pričom sa opieral o texty zo Svätého Písma. Okrem toho hovoril o dvoch témach, týkajúcich sa priamo generálneho zhromaždenia.

V tomto a nasledujúcom čísle Ozvien Spoločnosti vydáme syntézu šiestich úvah, ktoré P. Quintano podal členkám zhromaždenia počas prípravných exercícií.

1. Revízia Konštitúcií vo svetle inkulturácie

Úvod

Bol som požiadaný, aby som vám počas týchto duchovných cvičení ponúkol niekoľko úvah o prvkoch, ktoré tvoria identitu Spoločnosti. Ide o pripomienku základných čŕt Spoločnosti, ktoré nemáte stratiť z dohľadu pri revízii rôznych kapitol, tvoriacich Konštitúcie. Pokúsim sa zdôrazniť určité aspekty, ktoré vám pomôžu dobre sa zamerať na každú kapitolu, skôr ako by som vám prednášal kompletne učenie. Podstatné prvky identity Spoločnosti sú: obetovanie sa Bohu pre službu chudobným; život v komunite vedený evanjeliovým duchom pokory, jednoduchosti a lásky; prijatím a praktizovaním čistoty, chudoby a poslušnosti sľubmi vlastnými Spoločnosti. Uvediem tiež kapitolu o správe.

Ale ešte predtým, ako začnem hovoriť o každom z prvkov vašej identity, myslím si, že je správne ponúknuť vám všeobecnú úvahu o Konštitúciách a inkulturácii – dve reality, o ktorých budete hovoriť (ktoré budú stále prítomné) počas celého zhromaždenia.

To, čo povedal sv. Vincent pri vysvetľovaní Pravidiel prvým sestram, môže sa aplikovať aj na knihu Konštitúcií. "Sú súhrnom Evanjelia prispôbeným čo najvhodnejšie pre naše zjednotenie s Ježišom Kristom a ako odpoveď na jeho úmysly." (Coste XII, 129) Je to "cesta, ktorou nás chce Boh viesť k dokonalosti, ktorú od nás očakáva", "najľahšia cesta ako sa dostať na cestu do neba". "Ak splníte vaše Pravidlá, budete dobré kresťanky."

Konštitúcie obsahujú tzv. "duchovné dedičstvo Spoločnosti", t. j. základnú charizmu, duchovnosť a zdravé tradície. Konštitúcie vyjadrujú originálny spôsob, ktorým zakladatelia čítali Evanjelium a spôsob skonkretizovania nasledovania Krista, vlastného Spoločnosti. Spoločnosť dcér kresťanskej lásky sa zrodila – podľa svätého Vincenta "k úcte veľkej lásky Krista telesnou a duchovnou službou chudobných". Celá kniha Konštitúcií je len spôsob, ktorým dcéry kresťanskej lásky upresňujú túto lásku ku Kristovi a k chudobným. Je to dvojité lásky, ktorá zjednocuje všetky prvky patriace k charizme Spoločnosti.

Nie je nadsadené tvrdenie, že kniha Konštitúcií je dôležitejšia a má väčšiu hodnotu ako spisy zakladateľov. Napokon charizma,

ktorú Duch Svätý vnukol našim zakladateľom, našla svoje konkrétne miesto v duchovnom, sociálnom a kultúrnom kontexte Francúzska 17. storočia. Súčasnú Konštitúciu a tie, ktoré budú záverom tohto zhromaždenia, musia byť verné tomuto prvému vnuknutiu. Majú však byť oslobodené od dobových prvkov a obohatené o prúdy súčasnej spirituality, o biblickú exegézu, o výdobytky ľudských vied, o hodnoty a cítenie súčasnosti.

Konštitúcie majú byť knihou života dcér kresťanskej lásky. Preto majú vyjadrovať nielen identitu Spoločnosti, ale tiež poskytnúť primerané prvky, ako dosiahnuť a stimulovať spôsob nasledovania Krista, vlastný dcéram kresťanskej lásky. Je isté, že Konštitúcie musia obsahovať to, čo predpisuje kánonické právo pre spoločnosť apoštolského života, ale musia zohľadňovať aj to, že sú niečím viac ako len knihou predpisov. Sú knihou života, a preto musia byť motivačnou, povzbudzujúcou knihou, naplnenou Duchom a mystikou, ktorá viedla našich zakladateľov.

Revízia vykonaná vo svetle inkulturácie

Toto je druhý aspekt, ktorý treba zohľadňovať počas zhromaždenia. Žiadal ho postulát schválený na predchádzajúcom zhromaždení: revízia Konštitúcií má byť vykonaná vzhľadom k inkulturácii. Súčasnú Konštitúciu existujú už dvadsať rokov a za tú dobu sme sa všetci zhodli, že Konštitúcie Spoločnosti sú veľmi dobré. Avšak počas štúdie, zrealizovanej sestrami a pri domácich a provinciálnych zhromaždeniach sme skonštatovali, že by mohli byť vylepšené a obohatené o nové hodnoty a cítenie súčasnej kultúry. Mnohé postuláty a návrhy poslané z provinciálnych zhromaždení navrhujú pridať, zrušiť, upraviť alebo premiestniť niektoré odseky alebo určité slová idúce v tomto smere.

Spoločnosť sa nachádza vo veľmi rozmanitých kultúrnych kontextoch. Politické, kultúrne a sociálne okolnosti podmienili napredovanie každej provincie. Toto zakúsite počas celého zhromaždenia. Často v jednej provincii existujú rozdielne kultúry. Pochopíte teda, že Konštitúcie, ktoré sú pre celú Spoločnosť, nemôžu zachytiť alebo vyjadriť túto rozmanitosť hodnôt, cítení a kultúrnych realít.

Ale keď hovoríme o inkulturácii, rozumieme tu presne určené hodnoty a cítenia, spoločné súčasnej kultúre ako celku, ktorá sa

stáva stále viac globálnejšia. Týka sa to hodnôt vyvolaných slovami: demokracia, sloboda, spravodlivosť, rovnosť, spoluúčasť, decentralizácia, ľudské práva, životné prostredie, dialóg, feminizmus, laikát, atď. Na toto myslíme, keď hovoríme súčasná kultúra. Najosobitnejšie hodnoty a ctenia určitej konkrétnej kultúry, či už kontinentálnej, národnej, oblastnej alebo etnickej, musia byť zvažované v čase prípravy formačných plánov, provinciálneho alebo miestneho plánu, provinciálnych noriem, atď., ale nie je možné zaradiť ich do Konštitúcií.

Pri revízii Konštitúcií vo svetle inkulturácie nemôžete zabúdať na to, že uprostred každej kultúry, aj tej dnešnej, sú hodnoty, ktoré musia byť odmietnuté, pretože nie sú evanjeliové. Uvedomujete si, že niektoré dcéry kresťanskej lásky vyjadrujú obavu voči téme tohto zhromaždenia. Majú strach, že sa zamení inkulturácia s prispôbením alebo umenšením nárokov vinčenského evanjeliového cieľa Spoločnosti. Povedzme si to jasne: Spoločnosť potrebuje posilniť a podporiť hodnoty, ktoré sú ohrozované sekularizmom, hedonizmom, konzumizmom, individualizmom. Inkulturácia spočíva tiež v zachovaní a opätovnom potvrdení "kultúry Spoločnosti" a nie v oslabení jej identity tým, že ju "nakazíme" nesprávnymi prevládajúcimi hodnotami.

Niektoré sestry povedali, že súčasné Konštitúcie – napr. keď hovoríme o komunitnom živote – predstavujú vysoký ideál, ale realita je veľmi odlišná. Rozdiely medzi ideálom a realitou budú vždy existovať, ale Konštitúcie musia vyjadrovať vinčenský evanjeliový plán v celej jeho radikálnosti. Musia byť prorocké, motivujúce, stimulujúce, a mať vysoký cieľ. Majú byť magnetom, ktorý priťahuje k sebe celú konkrétnu realitu nášho života, hoci vždy chudobného a obmedzeného. Spoločnosť by nemala žiadny dôvod existencie, keby prestala byť soľou a kvasom.

Záver

Pri mojom prvom príhovore som chcel zdôrazniť tri body: dôležitosť Konštitúcií pri oživení charizmy Spoločnosti, starosť o dynamickú vernosť pôvodnému plánu a spôsob, ktorým ho treba predstaviť, obohatiť a upevniť v súčasnej kultúre.

2. Obetované Bohu

13. mája 2003

Ježiš prišiel na svet, aby sme mali život a aby sme ho mali v hojnosti: život samotného Boha, ktorý z nás robí svoje deti, z nás, ktorí sme bratmi a sestrami v jeho prvorodenom Synovi, žijúci v Duchu Svätom, ktorý nám dáva volať Boha naším Otcom. Kristus poslal svojich učeníkov ohlasovať túto radostnú zvesť a krstiť tých, ktorí uveria v neho. Pretože krstom prechádzame smrťou a pochovávame s Kristom starého človeka a jeho hriech a nový človek vstáva z mŕtvych s novým životom v Bohu.

Všetky rozmanité charizmy, ktoré Duch Svätý vzbudil počas stáročí, sú len rozličné spôsoby nasledovania Krista, ako byť kresťanmi. Aj II. vatikánsky koncil prehlasuje, že *"všetci pokrstení bez rozdielu stavu a postavenia sú povolani k plnosti kresťanského života a k dokonalosti v láske"*. (LG 40). Všetkým kresťanom, všetkým tým, ktorí nasledujú Krista, On hovorí: *"Buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec."* Kristus navrhol svoj program v horskej reči všetkým, ktorí ho nasledujú. Evanjeliové požiadavky sú pre všetkých. Aj sv. Vincent povedal DKL, že majú byť *"dobrými kresťankami"*, t. j. že majú byť verné prijatému krstu a jeho záväzkom. Pridal: *"Nehovorím vám, že viac ako dobré rehoľníčky. Lebo prečo sa stali rehoľníkmi alebo rehoľníčkami, ak nie preto, aby boli dobrými kresťanmi a kresťankami?"* (Coste IX., str. 127)

Viaceré cirkevné dokumenty, ktoré sa obracajú na zasvätené osoby, potvrdzujú, že rehoľné zasvätenie treba považovať za spôsob ako žiť krstné zasvätenie. Krstná formula: "Krstím ťa..." znamená "Krstím ťa, a tým ťa zasväcujem Otcovi,..." toto krstné zasvätenie chce povedať, že v tej chvíli patríme úplne a výlučne Bohu, stávame sa druhým Kristom, chrámom Ducha Svätého. V krste sme zasvätení, stávame sa svätými. Osobitné zasvätenie rehoľníkov, ktorí skladajú profesie nasledovať Krista čistého, chudobného a poslušného, je spôsob vyjadrenia a života v plnosti toho, čo znamená krstné zasvätenie.

DKL neskladajú profesiu, nezasväcujú sa Bohu ako rehoľníčky. Aj ich spôsob prijímania evanjeliových rád čistoty, chudoby a poslušnosti sa uskutočňuje cez "nerehoľné" sľuby". Avšak

Konštitúcie používajú trikrát slovo "zasväcujú sa", ale nie s tým istým zmyslom, ako o nich hovoria rehoľníčky, skôr so zmyslom "celkom sa obetujú Bohu". Toto preto, lebo chcú žiť radikálne celý záväzok ich krstu. Preto 1.4 a 1.5 (sľubná formula) sa odvolávajú na krst a na krstné záväzky.

Povolanie DKL je cesta, ako byť dobrými kresťankami nasledovaním Krista evanjelizátora a služobníka chudobných. Tento spôsob života podľa sv. Vincenta žiada od DKL, aby mali toľko, ba viac čností, ako rehoľníčky. Zakladateľ vysiela svoje dcéry do sveta chudobných bez ochrany kláštora a mreží, jedine s dôverou v Prozreteľnosť a úplným obetovaním svojich životov v službe chudobným. Ich úplným obetovaním sa Bohu odovzdávajú bezpodmienečne celý svoj život do Božích rúk. On ich prijíma a posíla k chudobným, svojim vyvoleným. Obetovanie sa stáva službou. Žijú krst v "stave lásky". Rehoľný život DKL by nemal zmysel v Cirkvi, keby nenasledovali Krista radikálne, ako obetované a disponované pre Božie kráľovstvo. Sv. Vincent povedal, že všetci kresťania sú povolaní žiť "budte dokonalí, ako váš Otec je dokonalý", ale keďže mnohí kresťania neberú vážne tieto Ježišove slová, DKL ako dobré kresťanky, chcú túto evanjelióvu svätosť prostredníctvom lásky, t. j. služby chudobným. DKL sú teda dobré kresťanky, ktoré berú vážne svoje krstné zasvätenie.

Niektoré dôsledky tohto obetovania sa Bohu – pri revízii Konštitúcií

- Hoci toto sa stáva "opakovaním", opäť hovorím, že revízia Konštitúcií neznižuje evanjelióve požiadavky plánu Spoločnosti. Pre zakladateľov výraz "dobré kresťanky" je opakom priemerných DKL. V Konštitúciách treba udržať vyšší ideál. Nedajte za pravdu sestrám, ktoré sa obávajú, že toto zhromaždenie oslabí radikálnosť charizmy alebo oslabí kalórie "našinského chlebaka".
- DKL nemajú zamieňať rozhodnutie sa pre povolanie s ročnými sľubmi. Keď sa rozhodujeme, volíme si smer a to na celý život. Je to obetovanie sa Bohu, bez podmienky, času, miesta, zón rezervovaných sebe s výnimkou Krista. Ročné sľuby Spoločnosti

nie sú dočasné. Sľuby prichádzajú potvrdiť obetovanie života Bohu a stimulovať každý rok povolanie.

- Nasledovná úvaha nemá nič spoločné s cieľom zhromaždenia. Ale vy ste tu poväčšine ako vizitátorky, radkyne alebo sestry služobnice, chcem vám povedať: neprispievajte k podceneniu alebo zníženiu dôležitosti sľubov v Spoločnosti. Jednou z nesprávnych hodnôt súčasnej kultúry je dočasná kvalita prijímaných záväzkov, malý rešpekt k danému slovu. Pretože často v Spoločnosti sa vyskytujú situácie, ktoré by mohli označiť pokles hodnoty sľubov a prijímaných záväzkov. Hovorím o sestrách – a našťastie nie je ich veľa medzi 22 500 – ktoré žiadajú dišpenz od sľubov, ktoré obnovili 2 – 3 mesiace predtým. Podľa vyjadrenia vizitátorky, ktoré prichádza na Generálnu radu, k niektorým prípadom sa cítujú chyby týchto sestier, ktoré sú dostatočným dôvodom, aby sa nežiadala alebo oddialila renovácia. Preto treba brať vážne žiadosť sestier o renováciu. Neuspokojte sa poslať generálnej predstavenej spoločnú žiadosť sestier bez predbežného zváženia konkrétnej situácie niektorých z nich. Zvlášť počas etáp počiatočnej formácie pomôžte mladým sestram prekonať toto zmýšľanie krátkodobých plánov, aby si nemýlili povolanie s ročnými sľubmi. Nech prípadné opustenia povolania nie sú kvôli nedostatku alebo opomenutiam v oblasti formácie.
- Jednou z črt identity Spoločnosti je jej sekulárny charakter. Sestry, ktoré ho vyžadujú, majú pravdu. Ale čo rozumeli zakladatelia pod pojmom sekularita? Pre nich to v podstate znamenalo, že sestry nepatrili do rehoľného stavu, ktorý by ich v tej dobe nútil uzatvoriť sa do kláštora, a tým im zabránil byť disponovanými a ísť všade tam, kde to chudobní potrebovali. Zakladatelia, zvlášť svätá Lujza, obhajovali sekularitu Spoločnosti spôsobom, akým prijímali sľuby. Sestram hovorili: Ak sa vás biskup bude pýtať, či ste rehoľníčky, povedzte že nie, pretože i keď skladáme sľuby, nie sú také ako u nich. Neskladáme sľuby ako rehoľníčky. A svätý Vincent dodal: vy skladáte sľub služby chudobným. Dcéry kresťanskej lásky sú sekulárne – žijúce vo svete, pretože sa posväcujú ponorené do sveta chudobných. Pretože službou podstatne vyjadrujú obetovanie svojho života

Bohu. To je ich zvláštny sľub. Tri ostatné dostávajú od služby svoj špecifický charakter (K 2.4; 1.5; 3.69).

Už som hovoril o evanjeliových požiadavkách povolania dcér kresťanskej lásky. Treba ešte dodať, že hoci sľuby Spoločnosti nie sú rehoľné a večné, nie sú o to menej náročné. Pre sv. Vincenta boli znakom väčšej duchovnej náročnosti (porovnaj Coste X, str. 86-88; 215; 102-103; 660-661). Nemali isté právnické dopady ako sľuby rehoľného života, ale mali podobnú náročnosť a duchovný a teologický obsah.

Dúfam, že keď dcéry kresťanskej lásky vyžadujú sekulárny charakter Spoločnosti, nerobia to z toho dôvodu, že sú ovplyvnené sekularizmom, ktorý vládne v súčasnej kultúre, alebo s úmyslom viesť životný štýl, vlastný laikom. Životný štýl dcér kresťanskej lásky zodpovedá štýlu žien, ktoré sa obetovali Bohu, služobnícom chudobným. Ich životný štýl bude výrazom ducha pokory, jednoduchosti a lásky, ktorý ich oživuje. Je isté, že môže mať rôzne prejavy podľa rozmanitosti sociálnych a kultúrnych kontextov, podľa rôznych služieb, ktoré im boli zverené. Realistické komunitné plány by mali odpovedať na tieto rozmanitosti a tiež na rôzne životné štýly. Ale vzhľadom k tomu, že životný štýl je viditeľným výrazom tej istej a jedinej identity a ducha vo všetkých kultúrach, životný štýl dcér kresťanskej lásky má byť poznačený jednoduchosťou, pokorou a láskou.

Aj keď existujú určité rozdiely, dcéry kresťanskej lásky na celom svete majú byť dobré kresťanky, ktoré verné svojmu krstu rozhodli sa nasledovať Krista spôsobom života, ktorý Duch Svätý vnukol Vincentovi de Paul a Lujze de Marillac. A tento spôsob ako byť dobrými kresťankami spočíva v bezvýhradnom obetovaní svojho života Bohu pre službu chudobným, v sesterskom spoločenstve, oživované duchom pokory, jednoduchosti a lásky. Ako potvrdenie tohto obetovania sa Bohu a pre lepšiu službu chudobným zaväzujú sa sľubmi v Spoločnosti – spoločnosti apoštolského života – evanjeliovými radami čistoty, chudoby a poslušnosti, ktoré majú význam a smer v cieľi Spoločnosti. Jej úlohou, ktorú vám zverila počas tohto zhromaždenia, je jasne formulovať túto identitu a oživiť jej prejavy v súčasnej kultúre.

3. ... Pre službu Kristovi v chudobných

14. mája 2003

Spoločnosť sa zrodila pre službu chudobným, aby im ponúkla celkovú službu, t. j. telesnú a duchovnú, službu humanizácie a evanjelizácie. Preto bola založená Spoločnosť. Chudobní sú dôvodom jej existencie. V Spoločnosti je všetko zamerané na tento cieľ: sľuby, rozmanitosť služieb, revízia diel, formácia, komunitný život, provinciálne a miestne plány...

Svätý Vincent ju vstúpil sestram: *"Skladáte sľub služby chudobným"; "To je vaša hlavná úloha"; "Obetovali ste sa úplne Bohu pre službu vašim pánom a učiteľom, chudobným".*

Konštitúcie sú dokonalou syntézou zmyšľania zakladateľov, keď uvádzajú: "Služba je pre ne výrazom ich zasvätenia sa Bohu v Spoločnosti a dáva jej plný význam." (K 2.1) *"Pre dcéry kresťanskej lásky je služba Kristovi v chudobných úkonom lásky - lásky súcitnej a činnej – ktorou sa riadia v živote... zvláštnym sľubom sa angažujú slúžiť chudobným telesne a duchovne..."* (K 2.9) Tento sľub je v Spoločnosti najšpecifickejší; umožňuje jej žiť v stave lásky, t. j. stále pokračovať v poslaní Krista evanjelizátora a služobníka, byť *"apoštolkami lásky"*, ohlasovať evanjelium láskou, ktorá sa stáva integračnou službou chudobným.

Toto je nepochybne pravdivé a veľmi dôležité, pretože sa týka cieľa Spoločnosti a privilegovaného spôsobu života obetovania sa Bohu. Ale nie je to všetko; nie je to ani črta, ktorá najlepšie charakterizuje identitu dcér kresťanskej lásky. Okrem Spoločnosti existuje v Cirkvi veľa kongregácií, ktoré majú za cieľ službu chudobným. To isté možno povedať o spoločnosti, v ktorej sa stretávame s nespočetnými združeniami, majúcimi za cieľ pomoc a podporu najopustenejších sektorov.

Dcéry kresťanskej lásky sú uznávané po celom svete ako účinné odborníčky v službe chudobným. Mnohé z vás by ste nám mohli rozprávať o početných výzvach rôznych inštitúcií, ktoré žiadajú o sestry a na ktoré nemôžete pozitívne odpovedať v provincii. Niekedy keď navrhujete týmto organizáciám, aby sa obrátili na inú inštitúciu, odpovedajú vám: "Áno, ale to nie je to isté." Neoznačuje táto odpoveď, že to, čo badať u dcér kresťanskej lásky, je "niečo

zvláštne", čo charakterizuje ich spôsob služby chudobným? Treba, aby ste teda hovorili o tomto "niečom zvláštnom", o duchu, ktorý má oživovať a charakterizovať službu dcér kresťanskej lásky chudobným, ku ktorým sú poslané.

Napokon najcharakterizujúcejší prvok dcér kresťanskej lásky nie je služba chudobným. Je to ich duch. Počúvajte sv. Vincenta: *"Boh dáva svojho ducha každému ináč."* (Coste IX, 582) *"Keď Boh vytvoril Spoločnosť dcér kresťanskej lásky, dal jej osobitného ducha. Duch oživuje telo. Je dôležité, aby dcéry kresťanskej lásky vedeli, v čom spočíva tento duch."* (id.) *"Treba, aby ste poznali rozdiel, ktorý je medzi vašou Spoločnosťou a mnohými inými, ktoré skladajú sľub služby chudobným ako vy, ale nie spôsobom, zaužívaným u vás."* (Coste IX, 594). *"Drahé sestry, opakujem ešte raz, že duch vašej Spoločnosti spočíva v láske nášho Pána, v láske chudobných, v láske medzi vami, v pokore a jednoduchosti. Bolo by lepšie, aby dcéry kresťanskej lásky neexistovali, keby nemali tieto čnosti."* (Coste IX, 596). *"Kým je medzi vami láska, pokora a jednoduchosť, možno povedať: 'Spoločnosť kresťanskej lásky ešte žije'; ale keď tieto čnosti tam nebude vidieť, možno povedať: úbohá Kresťanská láska je mŕtva."* (Coste IX, 595).

Teda nie služba chudobným charakterizuje dcéry kresťanskej lásky ale duch, t.j. pre koho, prečo a ako uskutočňujú túto službu. Je to predovšetkým viac mystika ako práca. Preto P. McCullen hovorieval, že by bolo treba skôr hovoriť dcéram kresťanskej lásky o ich stave "služobník chudobných" ako o službe chudobným. Konštitúcie upresňujú, že tento postoj služobník je "úvedením do praxe čnosti ich stavu: pokory, jednoduchosti a lásky". (K 2.9)

Je isté, drahé sestry, že služba chudobným dcér kresťanskej lásky má byť preniknutá a oživovaná mystikou, pretože len tak sa stane prejavom ich zasvätenia sa Bohu. Sv. Vincent používal viac výrazy *"slúžiť Kristovi v chudobných"*. Z toho vyviera táto mystika. Keď slúžime chudobným, slúžime Ježišovi Kristovi, ktorý je v nich prítomný. To je *"opustiť Boha pre Boha"*. Táto mystika služby - postoj služobnice - vychádza a živí sa z kontemplácie Krista, Služobníka, ktorý prišiel na svet, aby slúžil, a nie aby sa mu slúžilo, ako aj z postoja Panny Márie, Služobnice, "učiteľky duchovného života" (porov. K 2.1; 1.12; 2.16). Táto mystika služby si žiada pohľad na chudobných očami viery, *"obrátiť medailu"*, aby sme videli

na nich trpiacu tvár Krista. Pretože Kristus je jediný Pán a chudobní sú jeho obrazom, stávajú sa *"našími pánni a učiteľmi"*. Preto im musíte slúžiť tak, ako by ste slúžili samému Kristovi: súciteľne, láskavo, srdečne, úctivo a zbožne (K 1.7)

Drahé sestry, nalieham na tomto bode: v Spoločnosti treba kultivovať mystiku služby. Skúsenosť nám hovorí, že bez tejto mystiky dcéry kresťanskej lásky strácajú motiváciu v povolani. Ale keď zostáva len samotná služba, niektoré sestry môžu dôjsť k takému záveru: toto môžem robiť aj mimo Spoločnosti. Iné môžu upadnúť do nehatenej aktivity alebo do profesionalizmu, ktorý by oslabil ostatné dimenzie ich povolania.

Spoločnosť existuje preto, aby slúžila chudobným, alebo presnejšie a z vinčenského pohľadu – aby slúžila Kristovi v chudobných. Služba je teda niečo viac ako jednoduchá humanitárna práca. Spoločnosť dcér kresťanskej lásky je odlišná od inštitúcie na pomoc a podporu chudobným, pretože pre dcéry kresťanskej lásky je služba výrazom ich zasvätenia sa Bohu. Táto služba je evanjelizácia a celková pozornosť k chudobným.

P. Fernando QUINTANTO, CM
Generálny direktor

Pri príležitosti sviatku sv. Ferdinanda, mojich menín, dostal som veľa prianí. Nanešťastie mi nebolo možné odpovedať každej sestre osobne, ako som si to prial. Preto využívam túto stránku Ozvien Spoločnosti, aby som podľať každú z vás za prejavy sesterskej pozornosti a priateľstva. Uist'ujem vás o modlitbe za vaše komunity a za chudobných, ktorým slúžite.

V bratskej láske vo svätom Vincentovi

***P. Fernando Quintano, CM
generálny direktor***

Úvodná svätá omša

Homília P. Róberta P. MALONEY
20. júna 2003

Jeden z mojich priateľov má dcérku, ktorá má teraz dva a pol roka. Na Veľkú Noc som jej priniesol darček. Keď som vstúpil do domu, dieťa sa skrylo za nohu mamy, ale pozorovalo, čo sa bude diať. Naširoko otvorila oči, keď videla balíček, ktorý som mal za chrbtom. Ani nepozdravila a hneď sa ma opýtala: "Čo je v taške? Odpovedal som: "Hádaj". "Zmrzlina?" opýtala sa. "Nie", odpovedám. Ponáhľala sa ku mne, rýchlo ma pobozkala, uchytila balíček, rozbalila ho a našla veľkonočné čokoládové vajíčka, ktoré jej urobili - ako som videl - ešte väčšiu radosť ako zmrzlina.

Rád dávam dary. Myslím si, že to všetci radi robia. Je to ešte lahodnejšie, keď cítite, že ste vybrali správny dar. Hneď to môžete vidieť na reakciách osôb.

Predstavte si obraz tohto evanjelia. Pochopte udalosť, ktorá tu nastala. Ježiš hovorí svojim učeníkom: "Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam." Ježiš oznamuje tým, ktorých má rád, aký je jeho dar na *rozlúčku*. Zaiste musel hlboko premýšľať o tomto dare. Je to jeho posledná reč v Jánovom evanjeliu. Nehovorí o eucharistii ako u sv. Matúša, Marka a Lukáša. Ale svojim učeníkom hovorí, že bude prítomný, aj keď ich opustí. Potom im povedal: "Pokoj vám dávam."

V ďalších častiach evanjelia sv. Jána pokoj je stály pozdrav zmŕtvychvstalého Pána (Jn 20, 19-21). V spisoch sv. Pavla pokoj je tiež jedným z hlavných plodov príchodu Pánovho Ducha (Gal 5, 22). Prví kresťania sa radovali z tohto daru. Modlitba za jeho prijatie tvorí súčasť liturgických slávností už skoro dvetisíc rokov: "Pokoj Pánov nech je vždy s vami".

Dnes, na začiatku tohto zhromaždenia, dovoľte mi podeliť sa s vami o dve myšlienky, týkajúce sa tohto veľkého daru na rozlúčku, ktorý nám zanechal Pán.

1. Právý dar, ktorý nám Ježiš zanecháva, je *On sám*. "Kristus je náš pokoj", napísal Pavol Efezanom. Ježiš uisťuje svojich učeníkov o svojej stálej prítomnosti. "Ja vo vás a vy vo mne". Nebojte sa, povedal im, ja som s vami: v temnotách a vo svetle, v chorobe a v zdraví, v chudobe a v hojnosti. Som s vami, keď duje silný vietor, keď hrozí násilie, keď sa chcú utláčatelia zmocniť vašej slobody. Dar pokoja je dar Pánovej prítomnosti v nás. Ak Pán žije v nás, nikto nám nemôže vziať pokoj a tento pokoj bude vyžarovať z hĺbky nášho bytia, bude sa šíriť na tých, ktorých máme radi.
2. Cítite sa pokojné v tejto chvíli? Ste ustarostené o osoby alebo o problémy vo vašej krajine? Povzbudzujem vás, aby ste nechali za sebou svoju provinciu, vložili ju do Pánových rúk. "Ak Pán nestavia dom, márne sa namáhajú tí, čo ho stavajú," hovorí nám žalmista (Ž 126, 1). Ste ustarostené o dni zhromaždenia, ktoré sú pred vami?

Všetci dúfame, že toto zhromaždenie dá zrod obnoveným, viac inkulturovaným Konštitúciám. Všetci ale vieme, že to môže byť namáhavá, úmorná práca. Keďže Ježiš nám ponúka pokoj, povzbudzujem vás, aby tento čas bol časom s Pánom, počúvaním jeho hlasu, učením sa toho, čomu nás chce naučiť počas týchto dní. Pán nám prisľubuje osobitnú formu prítomnosti, keď sme zhromaždení v jeho mene. Toto zhromaždenie je jednou z mimoriadnych príležitostí. Radujte sa každý deň v jeho prítomnosti a nech pokoj naplní vaše srdcia. V dejinách Spoločnosti dcér kresťanskej lásky dni, ktoré predchádzajú Turícami, boli vždy dňami modlitby v podobe duchovnej obnovy, časom, kedy je zmŕtvychvstalý Pán prítomný, časom, kedy nám prisľubuje, že nás naplní svojím Duchom, časom pokoja. Teda nech pokoj vládne vo vašom srdci.

Počas týchto dní my všetci, tu zhromaždení, sme zvrchovanou autoritou Spoločnosti dcér kresťanskej lásky. Máme delikátnu, ale mimoriadne dôležitú úlohu animovať – viesť

Spoločnosť vo chvíli, kedy pozerá do budúcnosti. Je to jedno zo slov, ktoré dnes najčastejšie používame, keď hovoríme o autorite a vedení. Sme animátori – vedúci. Sme povolaní vzbudzovať život, vdychovať ducha. Sme povolaní predstaviť Spoločnosti s úplnou jasnosťou charizmu Vincenta de Paul a Lujzy de Marillac. Cieľ, plán Spoločnosti dcér kresťanskej lásky nie je len zamestnanie také, ako slúžiť chudobným chorým v ich príbytkoch, ani jednoduché zamestnanie viesť nemocnice, ani len zamestnanie ako napr. vyučovať chudobné deti v škole. Toto všetko je prejav, výraz cieľa. Cieľom Spoločnosti dcér kresťanskej lásky je, aby všetky sestry, každá sestra sa obetovala Bohu, zjednotená so svojimi spolusestrami, v službe chudobným.

Ako môže toto zhromaždenie pomôcť Spoločnosti obnoviť víziu, ktorú má o svojom pláne a základných štruktúrach a odovzdať túto obnovenú víziu pokojne a plodne dcéram kresťanskej lásky v celom svete? Je to úloha, ktorá je pred vami počas týchto nasledujúcich týždňov. "Pokoj vám zanechávam. Svoj pokoj vám dávam." Drahé sestry, prijmite tento rozlúčkový dar Pána na začiatku tohto zhromaždenia. Prijmite ho do hĺbky a proste Pána o múdrosť a silu môcť ho pokojne odovzdať dcéram kresťanskej lásky na každom mieste.

Róbert P. Maloney, CM
generálny predstavený

Pozdrav na privítanie

Matka Juana ELIZONDO

11. mája 2003

Drahé sestry,

Srdečne vás vítame v Materskom dome pri tejto významnej príležitosti pre Spoločnosť – slávení generálneho zhromaždenia, ktoré má tento rok osobitný charakter a dôležitosť. Okrem voľby generálnej Matky a jej rady, zameria svoju pozornosť na "Revíziu Konštitúcií a Štatútov vo svetle inkulturácie", ktorú požadovalo generálne zhromaždenie r. 1997. Aby sme mohli zodpovedať na túto žiadosť, a ako veľmi dobre viete zo skúsenosti, celá Spoločnosť venovala veľkú pozornosť, záujem a čas štúdiu Konštitúcií a Štatútov, ktoré dnes označujú a osvetľujú cestu, po ktorej napredujeme v našom povolaní od ich zostavenia v roku 1983. Tieto Konštitúcie a Štatúty boli už zaktualizované na žiadosť II. vatikánskeho koncilu vo vernosti pôvodnému vnuknutiu našim zakladateľom. Pred zavedením nutných zmien bolo potrebné dobre ich poznať.

Čo nastane teraz? Spoločnosť prostredníctvom osobnej úvahy každej sestry a pri domácich a provinciálnych zhromaždeniach vyjadrila svoje myšlienky a prania. Niekoľko týždňov ste mali k dispozícii syntézu postulátov a žiadostí, čo očakávajú sestry do budúcnosti. Zajtra dostanete "Pracovný dokument", ktorý obsahuje návrhy pripravené revíznou komisiou a generálnou radou na základe syntézy postulátov. Tento dokument bude slúžiť za opornú pomôcku pri štúdiu rozhodnutí, ktoré prijmeme. Vo vhodnom čase vás oboznámime s postupom. O niekoľko minút vám P. Quintano vysvetlí, ako môžete využiť tieto dni duchovných cvičení, ktoré vás lepšie pripraví na samotné zhromaždenie. Už pri zahájení dostanete smernice o pracovnej metóde a o všetkých detailoch. Samozrejme, všetko je podmienené vašim schválením.

V rukách máme poklad: je ním úvaha všetkých dcér kresťanskej lásky. Tento poklad si zaslúži celkovú našu pozornosť, úctu, vážnu prácu. Svätý Ján z Kríža povedal, že "jediná ľudská

myšlienka má väčšiu hodnotu, ako celý svet. A preto sám Boh je hodný tejto myšlienky."

Myslíte teda na celé bohatstvo, ktoré máme v rukách vďaka úvahe, ktorú vyjadrili všetky sestry. Dôverujú nám. Na tomto zhromaždení sme v početnom zastúpení, polovicu tvoria členky z úradu a polovicu delegátky sestier. Hoci každá osoba myslí a uvažuje za seba, nemá zabudnúť a zvážiť to, čo vyjadrili sestry. Všetky sa modlili a vzývali Ducha Svätého predtým, ako vyjadrili svoje zmýšľanie. Taký dôležitý dôvod musíme brať do úvahy. Duchu Svätému ponecháme vedúcu úlohu tohto zhromaždenia. On vie písať rovno aj na krivých riadkoch a kráčať cez prekážky a ťažkosti. Tieto mnohé dôvody nám pomôžu pustiť sa do práce s dôverou, nadšením a radosťou. Veď ide o budovanie niečoho krásneho.

Nemusím ani hovoriť, aby ste sa v Materskom dome cítili ako doma. Ako budete môcť skonštatovať, stále viac tu badať medzinárodné zastúpenie Spoločnosti. Mnohé z vás sa stretnete so sestrami od vás, či už tie, ktoré pracujú v kúrii, alebo tie, ktoré sú v rôznych službách domu. Sme vám veľmi vďačné za spoluprácu, za zasielanie tejto pomoci, alebo v podobe finančnej podpory, ktorá prispieva k dobrému vedeniu domu, udržiavaniu a zlepšeniu zariadenia. Zvlášť vám ďakujeme, že dom považujete za miesto vincentskej obnovy, stretávania a jednoty Spoločnosti.

Na tomto mieste pociťujeme prítomnosť Panny Márie, ktorá nám pomáha svojou láskou a materskou ochranou.

Prajem vám požehnané exercície, prežívané v pokoji, potrebnom k plodnej úvahe, na stretnutie s Pánom a so sebou. Dom sa pokúsi pomôcť vám tým, že vám zabezpečí priaznivé a prispôbené prostredie. Ďakujem.

Matka Juana ELIZONDO
Dcéra kresťanskej lásky

Na orlích krídlach

Príhovor pri zahájení
P. Róbert P. MALONEY,
generálny predstavený
20. mája 2003

Vo chvíli, kedy začínate vaše zhromaždenie, je dôležité pripomenúť, že počas týchto dní ste najvyššou autoritou Spoločnosti. Majte pokorne na mysli túto istotu, ale uskutočňujte ju s odvahou a tvorivo. Modlím sa, aby ste mali počas tejto doby krídla. Alebo ešte lepšie, prosím Pána, aby vás niesol na orlích krídlach tak, ako matka – orlica udržuje svoje mláďatá na svojich krídlach, aby ich naučila lietať.

Možno sa pýtate, prečo som si vybral tento obraz dnes pri otváraní zhromaždenia, ktoré má previesť revíziu vašich Konštitúcií. Po prvé: zaiste preto, lebo je to nádherný biblický obraz z knihy Exodus, 19. kapitoly, 4. verš ¹. Ale po druhé: tak ako mnohé z vás si môžu spomenúť, je to aj obraz, ktorým si poslúžil svätý Vincent 8. augusta 1655, keď hovoril dcéram kresťanskej lásky o ich pravidlách. Povedal im: *"Každé z týchto pravidiel smeruje k tomu a poslúži vám ako vtáctvu krídla, aby mohlo lietať. Dobre si to uvedomte, dcéry kresťanskej lásky majú svoje pravidlá, ktorými sa ako na krídlach môžu povzniesť k Bohu. Tieto pravidlá ich nezaťažujú, naopak, čím presnejšie zachovávajú svoje pravidlá, tým istejší je ich let."* ²

Preto sa dnes modlím za vás a za všetky dcéry kresťanskej lásky vo svete, aby ste mohli mať krídla, ktoré vám pomôžu letieť k Bohu, letieť k chudobným a letieť spoločne.

¹ Porov. Dt 32, 11; tiež Iz 40, 31; Ž 91, 4; Mt 23, 37; Lk 13, 34.

² SV X, 98 (v slov. str. 71)

Na začiatku vášho zhromaždenia dovoľte mi povedať vám niečo:

- po prvé: o tom, čo je to konštitúcia
- po druhé: o tomto zhromaždení,
- po tretie: o tých, ktoré tu nie sú.

I. Povaha konštitúcie

Plne ľudskými sa staneme, až keď sa naučíme milovať. Sú to vlastne tí, ktorých máme radi a ktorí nám zjavujú zmysel nášho života. Zachraňujú nás zo zamerania sa na seba samých, z izolácie, z hroznej samoty, ktorú filozofi a teológovia stotožňujú s peklom.

Preto vás dnes vrúcne prosím, aby ste milovali z celého srdca. Tomáš Merton povedal, že láska je osobitný spôsob, ako byť živým³. To spoznáva každá pravá dcéra kresťanskej lásky. Dcéra kresťanskej lásky prehlbuje tri veľké lásky v živote: Boh, chudobní a spolusestry. Je dcérou Lásky, ako to svätý Vincent často opakoval.⁴ Láska je dar, ktorý prijíma od Boha. Tento dar sa stáva silou, ktorá sa rozvíja a dvíha v jej živote, je to transcendentná duchovná moc. V skutočnosti láska je najhlbšia tvorivá sila v ľudskej prirodzenosti. Také ženy, ako naše mučeníčky z Arrasu a z Angers, dosvedčili o tom, že ani zbrane vojakov, či politická sila nemohli premôcť silu pravej lásky.

Láska premieňa celý náš život. Určuje skutočnú osobnú revolúciu. Prýšti v nás s pozitívnou energiou, ktorá nás činí schopnými prekonávať dokonca aj tie najväčšie slabosti. Svätý Vincent bol v roku 1635 taký chorý, že sa obával smrti, ale žil ešte ďalších 25 rokov napriek viacerým nemociam. O sv. Lujze povedal, že bola napoly mŕtva posledných 23 rokov svojho života⁵, ale udatne žila ďalej a viedla formáciu sestier, ktoré mali stavať budúcnosť. Dve sestry, ktorých ako dúfame budeme môcť sláviť blahorečenie v blízkej budúcnosti, Rozália Rendu a Giuseppina Nicoli, mali slabé

³ T. Merton, *Love and Living*, vydané Naomi Burton Stone and Brother Patrick Hart (New York: Hartcourt, Brace and Company, 1985), 27.

⁴ SV III, 174; IX, 14, 27, 53, 435, 568; X, 125, 128, 651.

⁵ SV III, 256.

zdravie celý život, ale ich láska k Bohu a k chudobným dodávali im energiu, ktorá bola silnejšia ako ich slabosti.

Čo to má teraz spoločné s konštitúciou? Konštitúcia nám predstavuje dobre vyskúšaný spôsob ako milovať. Nie je to abstraktný dokument, ktorý nám vytvoril teóriu o spôsobe, ako dobre spolu vychádzať. Skôr opisuje cestu k svätosti, po ktorej už mnohí kráčali. Opisuje spôsob, ktorým môžeme vytvárať vo svojom živote priestor slobody, kde nás Boh môže obklopiť a objasniť svojou božskou, osobnou a milujúcou prítomnosťou. Konštitúcia má za cieľ vytvárať prostredie, kde by sme sa mohli nechať nájsť a milovať Bohom. Zároveň určuje cesty, ktoré orientujú našu lásku k chudobným. Učí nás kráčať po týchto cestách slobodne, ukazuje nám prekážky, ktorým sa máme vyhnúť, prostriedky rýchleho napredovania, miesta odpočinku, skratky, ktoré nás dovedú rýchlejšie k cieľu.

Skoro každá konštitúcia má dve základné časti:

Prvá časť uvádza v detailoch duchovnú múdrosť, ktorú Zakladatelia zozbierali v evanjeliách. Táto časť zachytáva osobitnú víziu Zakladateľov o Kristovi. Odovzdáva duchovnú a asketickú múdrosť Zakladateľov s tými, ktorí kráčajú v ich šlapajach, pozýva ich vydať sa celým srdcom na túto náročnú duchovnú cestu.

K opisu tejto cesty sv. Vincent použil obraz letu. Výrečne povedal 22. augusta 1659: *"Tí, ktorí sa zriekajú pozemských vecí, žiadostivosti vášní a vlastnej vôle, stávajú sa božími deťmi a tešia sa dokonalej slobode, pretože ju možno stretnúť jedine v Božej láske. Tieto osoby sú slobodné, nemajú zákony, lietajú, idú sprava doľava, ešte polietajú, nikto ich nemôže zastaviť a nikdy nie sú otrokmi démona ani svojich vášní. Ach, šťastná sloboda božích detí!"*⁶

Takto prvá časť konštitúcie uvádza nových učeníkov do tradície, alebo dodáva sviežosti tejto tradícii v dušiach a srdciach tých, ktorí ju už žijú. Mali by sme byť schopnými používať vašu konštitúciu ako školu, v ktorej sa môžu mladí a starí učiť a znovu naučiť múdrosti Vincenta de Paul a Lujzy de Marillac.

⁶ SV XII, 301.

Druhá časť konštitúcie opisuje základné fungovanie komunity. Osobitne zdôrazňuje spôsob, ktorým sa komunita rozhoduje ohľadom svojho spôsobu života. Takto definuje úlohy miestnej komunity a sestry služobnice, provincie a jej vizitátorky, medzinárodného spoločenstva a jeho generálneho vedenia. Hovorí o konzultáciách, radách, rozhodnutiach a normách. Dáva smernice, týkajúce sa zhromaždení na miestnej, provinciálnej a generálnej rovine. Hovorí o tom, ako sa púšťať do nových diel a ako iné ukončovať. Rozhoduje o spôsobe, ako treba alebo netreba používať peniaze.

Zaiste, táto posledná časť Konštitúcie inšpiruje menej ako prvá, ale je tiež veľmi dôležitá. Ak vtáča nie je obratné, nemôže letať. Rovnako aj každá skupina sa usiluje vytvárať postupy rozhodovania, ktoré dobre fungujú, čím jej umožňujú smerovať k budúcnosti tvorivým spôsobom s vernou spomienkou na minulosť.

Toto všetko je predmetom jednej konštitúcie.

II. Zhromaždenie

Zhromaždenie má dve veľmi dôležité úlohy. Po prvé: musí previesť revíziu Konštitúcií a Štatútov. Po druhé: musí zvoliť novú generálnu predstavenú.

Dovoľte mi podať niekoľko podnetov, týkajúcich sa každej z týchto úloh.

A. REVÍZIA KONŠTITÚCIÍ

Ponúkam Vám štyri krátke podnety, niektoré z nich sa opakujú spred troch rokov na stretnutí vizitátoriek.

1. Použite **inkulturáciu** za jedno z hlavných kritérií pri revízii vašich Konštitúcií. Toto žiadalo posledné generálne zhromaždenie. Dnes viac ako inokedy v dejinách Cirkiev si uvedomuje, že je svetovou Cirkvou, s nesmiernou rozmanitosťou kultúr. Ázia je veľmi rozdielna od Afriky. Južná Amerika od Tichomorských ostrovov. Západná Európa je rozdielna od Severnej Ameriky a východná Európa od

Austrálie. Keď teda študujete článok vašich Konštitúcií, nezabudnite si položiť nasledovnú otázku: "Je tento článok všeobecným predpisom, použiteľným na celú Spoločnosť, alebo je v tejto otázke veľa kultúrnych variácií?" Ak je to všeobecný predpis, mal by tvoriť súčasť vašich Konštitúcií a Štatútov. Ak je v ňom veľa kultúrnych rozdielov, potom by náležalo provinciám alebo iným skupinám definovať otázku konkrétnejšie.

2. Majte tiež na mysli subsidiaritu. Konštitúcie v článku 3.26 hovoria, že každá rovina správy má potrebnú právomoc k vykonávaniu príslušnej autority na tej rovine. Ale vaše Konštitúcie a Štatúty niekedy neurčujú, ako to má prejsť do praxe. Keď vykonávate revíziu článkov, zvlášť právnických, položte si otázku: "Týka sa tento článok rozhodnutia, ktoré by bolo lepšie zveriť generálnemu predstavenému v Ríme, alebo generálnej matke a jej rade v Paríži, alebo vizitátorke a jej rade, alebo sestre služobníci po konzultácii s miestnou komunitou?" Kľúčová otázka znie: kde je najlepšie prijímať každé rozhodnutie?
3. Pri štúdií Konštitúcií nestrácajte veľa času diskutovaním, ako bude text preložený do vašej reči. Je to zaiste dôležitá úloha, ale toto nie je úloha zhromaždenia. Preklady budú starostlivo vykonané neskôršie osobami, ktoré majú značnú prekladateľskú skúsenosť.
4. Diskutujte pokojne, s veľkou vzájomnou úctou. Je veľa toho, čo vás spája. Všetky ste sa rozhodli obetovať svoj život Bohu pre službu chudobným. Všetky sa denne a verne modlíte. Všetky ste sa rozhodli byť tvorivými k nájdeniu najúčinnějších prostriedkov v službe najchudobnejších z chudobných všade, kde žijete. Všetky každý rok obnovujete sľuby a uznávate obety, ale aj radosti, ktoré prináša život podľa sľubov. Ale je pravdou, že sú tiež veľké rozdiely. Nové formy chudoby v Rio de Janeiro sú iné, ako tie, ktoré existujú v Kazachstane. Komunitný život nie je ten istý v Kinshase a v Los Angeles. Formy modlitby v Indii nie sú tie isté ako v Poľsku.

Počas týchto spoločne prežitých dní usilujte sa nachádzať prostriedky na posilnenie toho, čo máte spoločné a s úctou pristupovať k nevyhnutným, oprávneným rozdielom.

B. VOĽBA GENERÁLNEJ MATKY

Zvoliť generálnu predstavenú je vždy pozoruhodná skúsenosť. Pri takých príležitostiach vždy cítim vplyv našej tradície na budúcnosť. Žiadam vás, aby ste pristúpili k tej chvíli pokojne. Je veľa vynikajúcich žien v Spoločnosti. Svojim priateľom často hovorím, že niekoľko najlepších žien, ktoré som poznal, boli dcéry kresťanskej lásky.

Ako viete, v príprave na túto voľbu som vykonal konzultáciu podľa Štatútu 37. Odpovedalo viac ako 500 členiek. Niekoľko dní pred voľbou vám predstavím zoznam 11-tich sestier, ktoré obdržali najviac hlasov v tejto konzultácii. Slobodne si môžete vybrať spomedzi nich, alebo hociktorú inú.

Prosím, zvoľte v každej chvíli pred Bohom osobu, ktorá podľa vášho názoru, bude najlepšie slúžiť Spoločnosti. Pokúste sa vyhnúť akémukoľvek pocitu nacionalizmu, alebo takej starosti, ktorá nie je vhodná.

III. Tie, ktoré tu nie sú

Príprava tohto zhromaždenia si vyžiadala tri roky horlivej práce. Mali na nej účasť všetky sestry vo svete. Teraz vy samé, ako ich zástupkyne, strávite päť týždňov spoločnej námahy, aby ste sa dopracovali k záverom. Ale tým sa proces nezastaví.

Preto vás žiadam, aby ste počas tohto zhromaždenia často mysleli na vaše "audience" – adresátky. Prevádzate revíziu Konštitúcií pre terajšie a budúce sestry celého sveta. Pri prijímaní rozhodnutia sa pýtajte: "Ako im toto pomôže? Ako im môžem lepšie komunikovať, čo znamená **byť dcérou kresťanskej lásky** v dnešnom svete a v budúcich rokoch?"

Čo myslíte, aká bude Spoločnosť za desať rokov? Predvídám, že jej vzhľad bude viac ázijský, africký a juhoamerický. Predvídám, že budúce zhromaždenie bude mať viac nových misií, zvlášť v Ázii a v Afrike. Predvídám a samozrejme dúfam, že bude oveľa viac nových členiek, hoci by sme sa to dnes neodvážili povedať. Predvídám, že vytvoríme užšie vzťahy s laickými vetvami vinčentskej rodiny, zvlášť so skupinami mladých, s AIC a s MISEVI. Predvídám, že pripravíte veľa dobrých formátorov a úroveň vašich formačných programov bude vyššia ako doteraz.

Pri vytváraní vašich Konštitúcií zamyslite sa nad vývojom vzhľadu Spoločnosti budúcnosti a nad sestrami, pre ktoré píšete tento dokument. Všetko, čo sa hovorí a robí, je pre nich. A tak na konci tohto zhromaždenia uvažujte nad prostriedkami odovzdania zrevidovaných Konštitúcií, ako nad nimi uvažovať, ako ich preštudovať, ako ich prijať, "stráviť". Trávenie stravy je dokonca dôležitejšie ako ich príprava.

Vaše Konštitúcie prehlasujú (3.50): *"Generálne zhromaždenie predstavuje bezprostredne celú Spoločnosť."* V tieto dni plnením práce, ktorú vám kladú do rúk Konštitúcie, ste zvrchovanou autoritou. Vykonávajte túto autoritu s múdrosťou, ktorá vie, ako milovať svoje dedičstvo a ako ho tvorivo adaptovať potrebám prítomnosti a budúcnosti.

Preto dnes prosím Pána, aby vás niesol na svojich orlích krídlach. Viete, že orol cíti blízkosť búrky ešte predtým, ako nastane? Pri prvých príznakoch orol vzlietne na vyvýšené miesto a čaká príchod vetra. Keď nastane búrka, rozprestrie svoje krídla tak, že vietor ho schytí a vynesie nad rozbúrené oblaky. Pod ním zúri búrka a on si lieta nad ňou. Orol neuniká pred búrkou, používa ju len nato, aby mohol lietať vyššie. Vyzdvihuje sa nad vetrom, ktorý prináša búrku. Vznáša sa k slnku a cíti jeho teplo, napriek hromobitiu a bleskom pod ním. Keď búrka prestane, môže sa hladný orol spustiť k zemi rýchlosťou 100 km/h. Môže uloviť zvieru dvakrát väčšie ako je on a ísť sa hostiť so svojimi mladými.

Prosím Pána, aby vám pomohol vyzdvihnúť sa ponad všetky búrky, pocítiť teplo Božej lásky a zostúpiť, aby ste mohli živiť Spoločnosť a chudobných múdrosťou, ktorú vám Pán dá počas zhromaždenia.

Možnože viete, že jeden z najfascinujúcejších aspektov v živote orlov je spôsob, ktorým učia svoje mláďatá lietať. V desiatich týždňoch je mláďa skoro také veľké ako jeho matka a začína mávať krídlami. V tom čase matka potlačí jedno z orlíčat na kraj hniezda, postaveného vysoko v stromoch, ktoré rastú často na útesoch riek. Vzdielenosť medzi hniezdom a zemou, či vodou je obrovská. Náhle sa mladé vtáča nachádza hodené do vzduchu, máva freneticky krídlami v beznádejnom zápase medzi životom a smrťou. Šťastne sa mu podarí letieť aspoň na chvíľu. Ale aj v tomto prípade, jeho sila sa rýchle zmenšuje a letí voľným pádom. V tej chvíli matka orlica, pozorujúca celý manéver, podletí pod svoje dieťa a prijíma ho do svojich rozprestretých krídel. Často nesie orlíča na menšiu vzdialenosť od zeme a tu ho znova vypustí. Mláďa opäť podstupuje hroznú skúsenosť až dovtedy, kým mu matka nepríde na pomoc. Toto pokračuje niekoľko dní až dovtedy, kým sa všetky mláďatá nenaučia lietať. Každé z nich zakúsi hrozný voľný pád dovtedy, kým nie je zachránené a kým nevie lietať samo. Ale postupom času mladé orlíčatá sa stávajú silnejšie, múdrejšie a dôvernejšie.

Prosím Pána, aby počas týchto dní nás všetkých naučil lietať ladne a jemne ako nikdy predtým tak, aby bola Spoločnosť skutočne slobodná pre Boha a pre chudobných. To bol sen svätého Vincenta.

Kiež by vás v tomto zhromaždení Pán niesol na svojich orlích krídlach a pomáhal vám a všetkým dcéram kresťanskej lásky vo svete vznášať sa s milosťou k Bohu a naučiť ostatných, zvlášť chudobných, ako sa môžu aj oni vznášať.

P. Róbert P. MALONEY
generálny predstavený

Spoločnosť v rokoch 1997 – 2003

Príhovor M. Juany Elizondo

22. mája 2003

Uplynulo obdobie šiestich rokov a nachádzame sa tu, aby sme sa **zahľadeli** na to, čo sme počas nich prežili. Rovnako, aby sme **pristúpili k voľbám** a doplnili záverečnými rozhodnutiami dôležitú **revíziu Konštitúcií a Štatútov vzhľadom k inkulturácii**, ktorú žiadala Generálne zhromaždenie 1997. Spoločnosť bola s nadšením mobilizovaná do týchto predbežných a potrebných prác štúdia, úvahy a prehĺbenia predtým, ako pristúpi k akejkoľvek úprave. Výsledky osobnej úvahy, štúdia, diskusie a voľby počas domácich a provinciálnych zhromaždení boli hojné. Mohli ste to skonštatovať v hlavnej syntéze, ktorá vám bola zaslaná od istého času. Mali ste tak možnosť oboznámiť sa s ňou a posúdiť návrhy.

Počas duchovných cvičení mohli ste porovnať syntézu so základným alternatívnym dokumentom aktuálnych Konštitúcií a Štatútov, vypracovaným komisiou, poverenou pripraviť revíziu, ktorá tam zaradila zlepšenia z postulátov a návrhov. Ak ho prijímate, bude oporným základným dokumentom na diskusie, ktoré budú viesť ku konečným rozhodnutiam.

Všetky si prajeme pracovať seriózne, s nadšením a s veľkou radosťou na tejto úlohe, ktorá bude mať veľký dopad na život Spoločnosti v budúcnosti. Niet pochyb, že každá dcéra kresťanskej lásky a každá provincia je vedená úsilím o hľadanie toho, čo sa im zdá najlepšie.

Ale **v konsenze a rozhodnutiach**, ku ktorým sa treba dopracovať, nesmie nikdy chýbať spojenie (odvolanie sa) **na Evanjelium, smernice Cirkvi, učenie zakladateľov, volanie chudobných a situáciu vo svete**, ktorú žijeme v každej chvíli dejín.

Vo svetle Ducha Svätého, ktorého vzývame každý deň a vďaka dobrej vôli, ktorá nás všetky vedie, dopracujeme sa k zníženiu kopcov a vyplneniu dolín, ktoré sa môžu objaviť na ceste. V ovzduší, kde budú vládnuť pravda, sesterstvo, sloboda prejavu, dosiahneme očakávané a žiadúce ciele tohto stretnutia, stále viac reprezentujúce rôzne miesta, kde sa nachádza Spoločnosť. Svätý Vincent by povedal: « *Nech je zvelebený Boh, drahé sestry!* », Kto by mohol pomyslieť na niečo podobné? Niet pochyb, že Boh je tvorcom Spoločnosti a On ju vedie vždy k najchudobnejším, ako to budeme mať príležitosť skonštatovať.

Zloženie zhromaždenia

Spolu s členkami z úradu a delegátkami, naše zhromaždenie tvorí 183 sestier. Všetky členky, dokonca i z totalitných krajín (Vietnam a Kuba) sú prítomné, a tým všetky kontinenty a rasy. Naše medzinárodné stretnutie sú stále rozmanitejšie a naberajú rôznofarebnosť. Boh nás vedie tam, kde chce a buduje Spoločnosť podľa svojich plánov najprimeranejším spôsobom pre službu chudobných. Rozdiely nás nesmú zastrašovať, udivovať; nemôžeme ich ani posudzovať ako deteriorizáciu alebo hrozbu pre Spoločnosť. Naopak, nesú v sebe veľké bohatstvo, ktoré treba spoznať vzdialením akéhokoľvek predsudku. Preto sa pokúsme vytvoriť ovzdušie dôvery a ľahkej komunikácie.

Ďakujeme **Revíznej komisii, sestram radkyniam, Otcovi fasilitátorovi, sestram prekladateľkám** za mimoriadnu prácu, ktorú už zrealizovali prípravou dokumentov, ktoré uľahčia našu prácu v pokojnom ovzduší. Rovnako sme veľmi vďačné všetkým sestram materského domu, ktoré podľa svojich zodpovedností a situácií prispeli k všetkému, čo si vyžaduje slávenie tohto zhromaždenia. Osobitná vďaka patrí starým a chorým sestram, ktoré všade vo svete nás nesú vo svojich modlitbách a obetách.

Významné udalosti, ktoré sa uskutočnili v Spoločnosti počas týchto 6 rokov

Generálne zhromaždenie 1997 znovu zvolilo generálnu predstavenú, generálnu asistentku, sestru Therezinhu Remonato a štyri generálne radkyne: sestru Ceciliu Rodé, sestru Mª Luisa Morante, sestru Giovannu Beltrando a sestru Rufinu Leitenbauer. Zvolilo päť nových generálnych radkýň: sestru Mª Teresu Svarcas, sestru Marie-Bernard Giffard, sestru Julmu Neo, sestru Margaret Barrett a sestru Wivine Kisu, s osobitosťou, že počet radkýň prešiel z 8 na 10, s pridaním africkej radkyne a ázijskej radkyne.

V r. 1998 Otec Maloney bol znovu zvolený generálnym predstaveným Misijnej kongregácie, a tým pádom aj Spoločnosti dcér kresťanskej lásky.

Na konci jej prvého mandátu bola znovu zvolená na šesť rokov sestra Jeannine Landon, generálna sekretárka. Po 12-tich rokoch služby v generálnom Ekonomáte, bola sestra Thèrese Guimbert vystriedaná sestrou Evelyne Franc. Naša vďačnosť patrí všetkým tým, ktoré s kompetenciou, veľkodušnosťou a láskou splňali tieto dôležité funkcie pre chod Spoločnosti.

V roku 2000 bola vytvorená **Finančná komisia**, ktorá pomáha generálnej ekonómke v jej úlohe. Schádza sa dvakrát za rok. Súčasná komisia je v tomto zložení: sestra Felicia Mazzola z provincie Evansville, sestra Marcia Simoes da Rocha z provincie Belo Horizonte a sestra Mª Soledad García z provincie Pamplona.

Počas týchto 6-tich rokov bolo menovaných 58 nových vizitátoriek a jedna oblastná vedúca s ich príslušnými radami, čo predstavuje tiež dôležitú zmenu v zložení tohto zhromaždenia vzhľadom k predchádzajúcemu zhromaždeniu.

Vývoj Spoločnosti v číslach počas 6-tich rokov

Porovnávacia štúdia roku 1997 s rokom 2002:

<p>AFRIKA :</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th><u>1997</u></th> <th><u>2002</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Krajina</td> <td>18</td> <td>21</td> </tr> <tr> <td>Provincie</td> <td>4</td> <td>9</td> </tr> <tr> <td>Vice-Prov.</td> <td>3</td> <td>-</td> </tr> <tr> <td>Oblasti</td> <td>2</td> <td>-</td> </tr> <tr> <td>Domy</td> <td>116</td> <td>124</td> </tr> <tr> <td>Sestry</td> <td>891</td> <td>961</td> </tr> </tbody> </table>		<u>1997</u>	<u>2002</u>	Krajina	18	21	Provincie	4	9	Vice-Prov.	3	-	Oblasti	2	-	Domy	116	124	Sestry	891	961	<p>SEVERNÁ AMERIKA:</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th><u>1997</u></th> <th><u>2002</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Krajiny</td> <td>2</td> <td>2</td> </tr> <tr> <td>Provincie</td> <td>5</td> <td>5</td> </tr> <tr> <td>Oblasti</td> <td>1</td> <td>-</td> </tr> <tr> <td>Domy</td> <td>136</td> <td>124</td> </tr> <tr> <td>Sestry</td> <td>1 121</td> <td>948</td> </tr> </tbody> </table>		<u>1997</u>	<u>2002</u>	Krajiny	2	2	Provincie	5	5	Oblasti	1	-	Domy	136	124	Sestry	1 121	948
	<u>1997</u>	<u>2002</u>																																						
Krajina	18	21																																						
Provincie	4	9																																						
Vice-Prov.	3	-																																						
Oblasti	2	-																																						
Domy	116	124																																						
Sestry	891	961																																						
	<u>1997</u>	<u>2002</u>																																						
Krajiny	2	2																																						
Provincie	5	5																																						
Oblasti	1	-																																						
Domy	136	124																																						
Sestry	1 121	948																																						
<p>JUŽNÁ AMERIKA (Španielsky jazyk)</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th><u>1997</u></th> <th><u>2002</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Krajina</td> <td>20</td> <td>20</td> </tr> <tr> <td>Provincie</td> <td>14</td> <td>15</td> </tr> <tr> <td>Oblasti</td> <td>1</td> <td>-</td> </tr> <tr> <td>Domy</td> <td>425</td> <td>398</td> </tr> <tr> <td>Sestry</td> <td>3 243</td> <td>3 003</td> </tr> </tbody> </table>		<u>1997</u>	<u>2002</u>	Krajina	20	20	Provincie	14	15	Oblasti	1	-	Domy	425	398	Sestry	3 243	3 003	<p>JUŽNÁ AMERIKA (Portugalský jazyk)</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th><u>1997</u></th> <th><u>2002</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Krajina</td> <td>1</td> <td>1</td> </tr> <tr> <td>Provincie</td> <td>5</td> <td>6</td> </tr> <tr> <td>Oblasti</td> <td>1</td> <td>-</td> </tr> <tr> <td>Domy</td> <td>253</td> <td>246</td> </tr> <tr> <td>Sestry</td> <td>1 914</td> <td>1 780</td> </tr> </tbody> </table>		<u>1997</u>	<u>2002</u>	Krajina	1	1	Provincie	5	6	Oblasti	1	-	Domy	253	246	Sestry	1 914	1 780			
	<u>1997</u>	<u>2002</u>																																						
Krajina	20	20																																						
Provincie	14	15																																						
Oblasti	1	-																																						
Domy	425	398																																						
Sestry	3 243	3 003																																						
	<u>1997</u>	<u>2002</u>																																						
Krajina	1	1																																						
Provincie	5	6																																						
Oblasti	1	-																																						
Domy	253	246																																						
Sestry	1 914	1 780																																						
<p>ÁZIA</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th><u>1997</u></th> <th><u>2002</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Krajiny</td> <td>15</td> <td>18</td> </tr> <tr> <td>Provincie</td> <td>6</td> <td>9</td> </tr> <tr> <td>Vice-Prov.</td> <td>1</td> <td>-</td> </tr> <tr> <td>Oblasti</td> <td>1</td> <td>-</td> </tr> <tr> <td>Domy</td> <td>189</td> <td>237</td> </tr> <tr> <td>Sestry</td> <td>1 613</td> <td>1 765</td> </tr> </tbody> </table>		<u>1997</u>	<u>2002</u>	Krajiny	15	18	Provincie	6	9	Vice-Prov.	1	-	Oblasti	1	-	Domy	189	237	Sestry	1 613	1 765	<p>EURÓPA:</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th><u>1997</u></th> <th><u>2002</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Krajiny</td> <td>28</td> <td>28</td> </tr> <tr> <td>Provincie</td> <td>38</td> <td>33</td> </tr> <tr> <td>Oblast'</td> <td>-</td> <td>1</td> </tr> <tr> <td>Domy</td> <td>1 632</td> <td>1 460</td> </tr> <tr> <td>Sestry</td> <td>16 661</td> <td>14 205</td> </tr> </tbody> </table>		<u>1997</u>	<u>2002</u>	Krajiny	28	28	Provincie	38	33	Oblast'	-	1	Domy	1 632	1 460	Sestry	16 661	14 205
	<u>1997</u>	<u>2002</u>																																						
Krajiny	15	18																																						
Provincie	6	9																																						
Vice-Prov.	1	-																																						
Oblasti	1	-																																						
Domy	189	237																																						
Sestry	1 613	1 765																																						
	<u>1997</u>	<u>2002</u>																																						
Krajiny	28	28																																						
Provincie	38	33																																						
Oblast'	-	1																																						
Domy	1 632	1 460																																						
Sestry	16 661	14 205																																						
<p>OCEÁNIA:</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th><u>1997</u></th> <th><u>2002</u></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Krajiny</td> <td>3</td> <td>3</td> </tr> <tr> <td>Provincia</td> <td>1</td> <td>1</td> </tr> <tr> <td>Domy</td> <td>17</td> <td>14</td> </tr> <tr> <td>Sestry</td> <td>90</td> <td>74</td> </tr> </tbody> </table>		<u>1997</u>	<u>2002</u>	Krajiny	3	3	Provincia	1	1	Domy	17	14	Sestry	90	74																									
	<u>1997</u>	<u>2002</u>																																						
Krajiny	3	3																																						
Provincia	1	1																																						
Domy	17	14																																						
Sestry	90	74																																						

<u>CELKOM</u>	<u>1997</u>	<u>2002</u>
Krajiny	87	93
Provincie	73	78
Vice-Provincie	4	-
Oblasti	6	1
Domy	2 793	2 603
<i>Seminárske sestry</i>	362	309
Sestry celkom:	25 533	22 736

Čo sa týka sestier, vývoj môžeme sledovať lepšie v detailoch rok po roku:

Rok	Seminár. sestry	Sestry, kt. odišli zo Spoloč.	Zomrelé sestry	Sestry celkom	Priemerný vek
1997	362	138	662	25533	64,37
1998	357	107	645	24982	64,68
1999	369	116	679	24413	64,63
2000	324	124	603	23861	65
2001	290	124	675	23281	65,43
2002	309	132	611	22736	65,41

Táto tabuľka nám označuje vývoj vzhľadom k zemepisno-administratívne aspektu Spoločnosti

Rok	Krajín	Provinc.	Vice-provinc.	Oblasti	Otvorené domy	Zatvor. domy	Domy celkom
1997	87	73	4	6	36	102	2793
1998	87	73	4	4	57	94	2756
1999	88	73	4	5	43	84	2715
2000	90	75	4	4	46	83	2678
2001	93	78	-	1	33	93	2618
2002	93	78	-	1	29	80	2567

Otvorené domy celkom : 242

Zatvorené domy celkom : 536

V tejto premene treba vyzdvihnúť, že štyri viceprovincie: **Erithrea, Etiópia, Nigéria a Taiwan** sa stali provinciami ako aj oblasti: **Amazonka, Haïti, Thajsko, Stredná Afrika** (Burundi-Rwanda) a **Kamerun**. Od roku 1998 Kanada tvorí súčasť susednej provincie New York. V r. 1999 bola vytvorená Albánska oblasť.

Quasi-Province, ktorá predstavovala určitú zložitosť pre správu, slávenie zhromaždení, formáciu, atď. zažila dôležitú premenu: Vice-provincia Taiwan a oblasti Kamerun a Burundi-Rwanda, ktoré tiež tam patrili, stali sa provinciami; Dom Sv. Marty vo Vatikáne prešiel do vedenia Rímskej provincie. Dva parížske domy : « Accueil Louise de Marillac /Dom sv. Lujzy de Marillac/» (Bývalá Centrála diel) a « Liečebné stredisko » (nemocnička Lazaristov) boli veľmi dobre prijaté do Parížskej provincie (Francúzsko-Sever).

Následne z toho, čím bola Quasi-Province, zostáva len Materský dom a Dom Maria Immacolata v Ríme, ktoré majú osobitné štatúty. Tieto dva domy sú v službe Spoločnosti. V Materskom dome býva generálna kúria sestry, ktoré sú v jej službách: sekretariát, prekladateľské centrum, sestry generálneho ekonomátu, medzinárodné misijné centrum. Ďalšie sestry, ktoré tu bývajú: tie, ktoré vykonávajú službu na vrátnici, v kaplnke, skupina sestier v Útulku sv. Jozefa a Nemocnička starých a chorých sestier. Dom Maria Immacolata je tiež k dispozícii kúrii v Ríme, keď ho táto potrebuje. Poskytuje tiež mnohé iné služby kňazom Lazaristom, Vincentskej rodine, pútnikom, atď. V právnickej a praktickej nemožnosti, aby tieto domy mohli priamo spadať pod generálnu predstavenú, v zástupníctve za tieto domy sú zodpovedné generálne radkyne francúzskeho a talianskeho jazyka. Generálna rada je tiež provinciálnou radou pre tieto dva domy.

Úpravy k súčasnej realite

Spoločnosť sa naďalej adaptuje požiadavkám, ktoré jej kladie nedostatok povolaní v krajinách, v ktorých predtým prekvitali dlhé roky a tým mali mnohé, veľmi rozmanité služby. Voči nedostatku povolaní, starnutiu a nemožnosti pokračovať v dielach, boli zatvorené mnohé domy a dokonca niektoré provincie sa spojili. Takto veľmi odvážne Francúzsko prešlo zo 6-tich provincií na dve: **Francúzsko-Sever** a **Francúzsko-Juh**.

Obdivovali sme zvolený proces, odvahu a pokoj, s akým si sestry počínali. Ďalšie krajiny sa pripravujú na zmeny, alebo o týchto premenách hovoria: Rakúsko, Taliansko, Spojené štáty, atď. Hoci je to veľmi ťažké rozhodovanie, je potrebné. Bezpochyby toto nevyrieši všetky problémy, ale aspoň možno nanovo zorganizovať sily a existujúce možnosti. Máme útechy, že v citovaných krajinách

vidíme služby, ktoré nie sú opustené. Vo všeobecnosti, správy (vedenia) na všetkých rovinách disponujú pripravenými osobami, ktoré chcú pracovať, hoci to nerobia z povolania, ani v tej istej mystike ako sestry.

Tieto udalosti však neochabujú Spoločnosť. Vo februári 2000, pri príležitosti 60. výročia príchodu sestier do Indie, vytvorili sme novú provinciu tak, že v súčasnosti sú tam dve provincie: **India – Sever a India - Juh**.

Ako sme už povedali, počas týchto šiestich rokov, sme otvorili *nové misie* v **Kambodži**, v **Kazachstane**, a v **Laose**, v Ázii; na **Aljaške** v Spojených štátoch amerických; v **Líbyi**, v **Čade**, v **Keni** v Afrike; a rozšírenie, ktoré začalo po páde komunizmu, pokračovalo k Ukrajine, do Bieloruska, na Sibír. Nové výzvy stále klopú na naše dvere.

Toto misionárske rozšírenie bolo možné vďaka disponovanosti sestier, asi **100**, a veľkodušnosti provincií.

Skoro všetky provincie, ktoré disponujú možnosťami činnosti odpovedať na nové výzvy vďaka stálej **revízii diel**, práve nahrádzajú služby, v ktorých naša služba nie je práve potrebná, inými, určenými chudobnejším osobám, predovšetkým s ohľadom na nové chudoby, ako : ponižovaná žena a nachádzajúca sa v mnohorakých ťažkostiach ; opustené deti, zbavené všetkého potrebného k životu ; vystaňovalctvo, zdroj mnohých druhov chudoby a tragických následkov na život ; chorí na AIDS, predovšetkým v kontinentoch, kde neprichádzajú už existujúce lieky, atď.

Zmenšovanie počtu sestier v provinciách vyvoláva vznik celej série rozhodnutí, nie vždy ľahkých. Vo viacerých provinciách, zvlášť v Európe a v Spojených štátoch, bývalé provinciálne a formačné domy sú nahrádzané menšími vhodnejšími pre existujúci počet sestier; tieto domy sú jednoduchšie a ľahšie na finančnú správu. Tak isto sa pokúšame preorientovať diela niekedy spojené s veľkými inštitúciami vytváraním fundácií, združení, a pod., aby tieto hmotné prostriedky boli v službe chudobných. Sú to bolestné, ale nevyhnutné rozhodnutia, a niekedy naliehavé.

Dôležitou starosťou vo všetkých provinciách je predvídať a pripravovať **pozornosť voči starým a chorým sestram** vo všetkých aspektoch: duchovný život, zdravotnícka starostlivosť, štruktúry prispôbené zdravotným a vekovým obmedzeniam, zákonným požiadavkách, a pod. Všetko toto v čo najväčšej jednoduchosti, aby sme neupadli do nevhodného luxusu. Niet pochýb, že my všetky, dcéry kresťanskej lásky, chceme žiť a zomrieť v jednoduchom štýle, ako to vyžaduje náš sľub chudoby.

Nič z tohto nás nesmie znechutiť. Dejiny vo všeobecnosti, dejiny Cirkvi a Spoločnosti ponúkajú dobrý príklad podobných ťažkostí a radostí. Boh, ktorý je tvorcom Spoločnosti, ju naďalej vedie. Dôležité je nevytvárať prekážku jeho vôli. Ako som už povedala, nový život vyrastá na iných miestach, kde sa Spoločnosť práve usádza. Je to prípad afrických krajín (nie mohamedánskych) a krajín Ázie.

Formácia v Spoločnosti

Týchto šesť rokov bolo plodných v úsilí a starosti o formáciu. Na medzinárodnej rovine, okrem piatich bežných vincentských sesí, sa konalo tiež :

1998: stretnutie provinciálnych ekonómok

1999: Seminárium pre direktorky seminárov a sestier zodpovedných za postulát

2000: stretnutie vizitátoriek

2001: stretnutie provinciálnych direktorov

2001: stretnutie Združenia zázračnej medaily

2002: stretnutie duch. poradcov rôznych vincentských spoločenstiev

Tieto posledné dve stretnutia neboli organizované

Spoločnosťou, ale zúčastnil sa na nich veľký počet sestier.

2002: Stretnutie sestier misionárok.

V južnej Amerike, hovoriacej španielsky, a v Ázii boli organizované medziprovinciálne inštitúty vincentskej formácie. Tieto iniciatívy prisľubujú dobré výsledky.

V Španielsku medziprovinciálne vinčentské štúdiá v Salamanca oslávili svoje 25. výročie v auguste 2000.

K tomu môžeme pridať stretnutia vizitátoriek a formátoriek, ktoré sa uskutočňovali na kontinentálnej a národnej rovine, viacmenej často.

Svedectvá svätosti, oficiálne uznané Cirkvou

Stojí za to spomenúť svedkov viery a svätosti Spoločnosti, ktorí smerujú "na oltár".

Aktuálne je v štúdiu viacero procesov blahorečenia, ale v Ríme nemajú čas študovať ich tak rýchlo, ako by sme si priali. Treba čakať, kedy príde na nás rada. Môžeme citovať :

- sestra Klemencia Oliveira a sestra Lindalva Justo de Oliveira, v Brazílii
- 28 mučeníc vo vojne a sestra Justa Dominguez de Vidaurreta, v Španielsku
- sestra Margita Rutan (mučenica francúzskej revolúcie) a sestra Rozália Rendu, vo Francúzsku
- sestra Guiseppina Nicoli, sestra Anna Cantalupo a sestra Gabriella Borgarino, v Taliansku
- sestra Marta Wiecka, v Poľsku

Dúfali sme, že sestra Rozália bude blahorečená v priebehu tohto zhromaždenia, ale nebolo to možné. Teraz dúfame, že by mohla byť v priebehu roku. Všetko je pripravené, zostáva len určiť dátum.

Body, na ktoré treba naliehať v budúcnosti

Mne nenáleží organizovať budúcnosť, ale rada by som zdôraznila určité body, na ktoré by sme mali vynaložiť väčšie úsilie.

1. Pastorácia povolání

Existujú krajiny, kde nedostatok povolání je jasný, v iných ich počet klesá, ale sú ešte krajiny, kde nás Pán požehnáva vzbudzovaním povolání do Spoločnosti, za čo mu vzdávame vďaku. Myslím si, že treba vynaložiť väčšie úsilie na **pastoráciu povolání**. Sú provincie, ktoré tak už robia. Svätý Otec nám toto neustále pripomína. Volania chudobných sú naliehavé; cítíme určitú nevoľnosť pri dielach a službách, ktoré sú nám ponúknuté a ktoré nemôžeme prijať. Je tomu ešte horšie, keď sme nútené zanechať tieto služby kvôli nedostatku sestier alebo ich starnutiu. Pýtajme si, či používame všetky prostriedky, ktoré máme k dispozícii.

- Prvým zo všetkých týchto prostriedkov je: modlitba, Pán nám ho jasnejšie a priamejšie odporúča slovami: « *Proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu.* » Hoci sa nám niekedy zdá, že Boh nás nepočuje, pokračujeme v modlitbe, nie preto, aby nás bolo viac, aby sme boli silnejšie, mocnejšie, ale aby sme mohli slúžiť toľkým trpiacim údom jeho tajomného Tela. Modlime sa, aby sme boli v Cirkvi také, aké nás chce mať. Naša zakladateľka, Lujza de Marillac nám ukázala cestu, po ktorej máme kráčať, keď žiadala od Boha radšej zánik rodiacej sa Spoločnosti, ako by sa mala utvárať proti vôli Božej. Som si istá, že v skutočnosti prosila, aby sa Spoločnosť utvárala podľa Božej vôle. Zároveň a viackrát svätá Lujza žiadala od sestier, aby hľadali mladé devy, ktoré by ich chceli nasledovať.
- Preto je dôležité, aby sme nestratili kontakt s mládežou, aby spoznala našu charizmu v našom živote. Tiež aj preto, aby sme si uvedomili spôsob, akým môžeme oslovit' mládež vzhľadom k rozdielom nielen v generáciách, ale tiež tie, ktoré existujú medzi mladými a nami vo veľmi krátkych časových rozmedziach. Toto nás vedie tiež k tomu, aby sme nemali strach z niektorých správání mladých diev, ktoré prichádzajú, za podmienky, že rešpektujú podstatu.

- Ďalším nepopierateľným prostriedkom je naše svedectvo života. Naše vzdychania nad nedostatkom povolání by mali byť doprevádzané určitými otázkami :
 Čo sa s nami deje ? Prečo neprichádzajú povolania, hoci máme stále aktuálnu charizmu a spiritualitu platnú pre všetky doby ?
 Čo nám chýba, aby sme mohli byť pravými svedkami Božej milosti v nás ?
 Čo máme robiť ? Ako by sme mali konať, aby náš život bol priehľadnejší, vnímateľný druhými ?

Náš každodenný život by mal byť odrazom úžasu, vďaka za prijaté povolanie. Neupadnime do omylu a nemyslime si, že aby sme mohli ovplyvniť druhých, či uviesť do úžasu, musíme konať očividné veci. Ľudia, aj mládež vedia veľmi dobre čítať a oceniť pokornú každodennú službu, ktorá predpokladá prijatie monotónnosti.

Je pravdivé, že toto svedectvo nie je rovnako prijímané vo všetkých kontextoch, prostrediach, ale toto nie je dostatočným dôvodom, aby sme sa znechutili. Nezanedbávajme pastoráciu povolání, je podstatná k pokračovaniu nášho poslania v Cirkvi.

2. Vernosť charizme

Ďalším bodom, na ktorý si dovoľím naliehať už nespočetne mnohokrát, a nikdy to nebude príliš, je vernosť charizme : Služba Kristovi v chudobných vykonávaná v duchu pokory, jednoduhosti a lásky, obetovaním sa Bohu. To nám dáva právo existovať v Cirkvi a vo svete vždy. Myslím si, že v Spoločnosti existuje dobre zakorenené presvedčenie, že Božia vôľa s ňou a s každou dcérou kresťanskej lásky sa prejavuje charizmou. V praktickom živote môžu nastať situácie, ktoré si vyžadujú veľa odvahy k prekonaniu. Niektoré z týchto našich služieb môžu z rôznych dôvodov nebyť určené pre skutočne chudobných. Neusilujme sa príliš rýchlo vynájsť ospravedlnenie. V tomto smere sme urobili veľké pokroky po II. vatikánskom koncile, ktorý nás žiadal o "aggiornamento" návratom k prameňom, ale táto úloha sa neskončí nikdy. Tvorí súčasť revízie

diel a to je nepretržitá práca, hoci nie ľahká. Núti nás niekedy zriecť sa služieb, ktoré nám patria už dlhé roky, alebo služby, ktoré majú veľký ohlas v spoločnosti. Nezabudnime však, že Pán nás čaká v chudobných. Je toľko tých, ktorým chýba to najzákladnejšie, nutné k ľudskej dôstojnosti ! Nie nadarmo sv. Vincent nám dal za osobitné čnosti okrem lásky, jednoduchosť a pokoru, čnosti, ktoré nám pomáhajú zostať blízko chudobných, považovať ich za seberovných v dôstojnosti, nikdy s nimi nezaobchádzať ako s bytosťami nižšej triedy, na ktorých hľadáme a slúžime im zhora, zo svojej sebestačnosti.

3. Duchovný život

Prirodzene, treba sa starať o motor, ktorý pohýna celý náš život, t. j. duchovný život.

Zakladatelia chceli, aby sme boli predovšetkým osobami « *Obetovanými Bohu pre službu chudobným* » (Sv. Vincent 22.10.1650). « *Boh chce od vás najskôr srdce a až potom skutky.* », hovorí nám sv. Vincent pri inej príležitosti (18.10.1655). A tiež : « *Duchovný život je potrebný... ak chýba, chýba všetko.* » (21.02.1659). « *Dajte mi muža modlitby a bude schopný vykonať všetko.* » (výňatok z pohovoru o rozjímaní, Coste XI, str. 83). Vzhľadom k typu činností, ktorými sa vyjadruje naša charizma, môže sa ľahko zameniť s odborným životom, dokonca stotožniť sa s ním, čím by sa zaradil do procesu sekularizácie. Taká služba by skôr nahrádzala to, čím má byť vincentská služba, pretože nie je oživovaná mystikou, ktorá ju udržuje, dáva jej žiaru a okrášľuje ju vlastnosťami, veľmi odporúčanými zakladateľmi od začiatku: súcitiť, srdečnosť, úcta, radosť... Jedine pevný duchovný život môže zabezpečiť oporu, ktorú si vyžaduje služba, vlastná dcére kresťanskej lásky. Tak isto, jedine duchovný život môže zaistiť stálu motiváciu, potrebnú na to, aby sme sa nenechali znechutiť, alebo aby sme nepodľahli únave a vyčerpaniu, zapríčinenými stálym útokom nesprávnych hodnôt, ktoré súčasná spoločnosť nám navrhuje mocnými a príťažlivými prostriedkami.

Jedine pevný duchovný život, ktorý nám pomáha zostať v kontakte s Kristom, nám zaisťuje potrebný dych k udržaniu živého plameňa, ktorý začína hasnúť.

Mnohokrát som prejavila svoju starosť o niektoré komunity, založené na miestach, kde je prítomnosť kňazov ťažká a ktoré majú veľmi málo prostriedkov, aby sa mohli živiť eucharistiou, sviatosťou zmierenia, a pod. Ak je isté, že sv. Vincent nám odporúča « *opustiť Boha pre Boha* » v prípade potreby, môžeme veľmi ľahko prekročiť hranice. Provinciálne rady musia overovať tento aspekt pravidelnými návštevami, komunitnými plánmi, atď a konať podľa toho.

4. Medzinárodný charakter Spoločnosti

Medzinárodný charakter Spoločnosti je čím ďalej tým viac evidentný. Výzvy prichádzajú z najvzdialenejších miest planéty. Ale nestačí tam byť prítomnými a osamotenými. Celá Spoločnosť musí byť zodpovedná za našu prítomnosť a služby; každá provincia, každá sestra spolupracuje v miere možností. K budovaniu a fungovaniu celej Spoločnosti prispievajú mnohé prostriedky: modlitba, osobná pomoc, prejavy vďačnosti a lásky, materiálna pomoc. Takto realizujeme, čo náš zakladateľ pripomínal prvým sestram v konferencii z 13. 02. 1646 : « *Boh chcel túto Spoločnosť z dcér z rôznych krajín a aby boli jedno srdce. !* ».

Ďakujeme Bohu za veľké bohatstvo medzinárodnosti. Naučme sa žiť jednotu v rozdielnosti, napriek úsiliu, ktoré si vyžaduje prispôsobenie sa rôznym kultúram.

Sú aj iné aspekty nášho života, ktoré potrebujú zvýšenú pozornosť, ako komunitný život pre misiu, formácia na všetkých rovinách, a pod.

Všetko toto nepredpokladá znechutenie, beznádej; naopak, verím, že Duch Pána vládne v Spoločnosti a ju neustále požeňuje. Počíta s pozoruhodným počtom sestier obetovaných Bohu v ich každodennej, pokornej a jednoduchej službe. Všetky máme úžitok z ich zásluh vďaka spoločenstvu svätých.

Rozlúčka

V úrade generálnej predstavenej sa k vám obraciam posledný krát. Uplynulo už 12 rokov a 3 dni. Tento čas sa mi zdá ako sen. Zaiste, v tomto sne nechýbali ťažké sny, nespavosť, znepokojenia... Na niektorých miestach Spoločnosti existovali ťažké

situácie, ktoré sme zakúšali na všetkých rovinách. Ak mám citovať niektoré z nich, tak myslím na Alžírsko, na Burundi - Rwanda, na Kolumbiu, na obidve Konga, na Kosovo, na Blízky Východ... Avšak, bilancia je pozitívna. Radosť, šťastné chvíle, zvlášť prijaté milosti, prekonalí zďaleka nepríjemné dni. Milosti pochádzajúce z tejto služby boli: návštevy realizované v provinciách, kde som mohla obdivovať veľkého ducha viery, zriekanie sa v službe chudobným, toľko obetavých životov a toľko svätosti. Počas osobných komunikácií so sestrami som mohla zachytiť, skoro sa dotknúť pôsobenia Ducha Svätého v nich.

Vďaka Pánovi za všetko. A **vďaka** vám, všetkým dcéram kresťanskej lásky za vaše prijatie, otvorenosť, spoluprácu za kladné odpovede.

Neviem, ktoré je najvhodnejšie, najprimeranejšie slovo k vyjadreniu mojej vďačnosti Otcom: O. Maloney a O. Quintano, Rade, sestre Jeannine et skupine sekretárok; sestre Evelyne et jej tímu; prekladateľkám, priamym spojencom Ducha Svätého, ktoré mi pomáhali vyjadriť sa v toľkých jazykoch a ustavične prežívať Turíce; sestram, ktoré postupne zhotovovali *Ozveny Spoločnosti*; sestre Denise a jej domácej rade a ostatným sestram, ktoré vedú tento veľký a ťažký dom; sestram v nemocničkách, ktoré svojou modlitbou ma podporovali pri všetkých krokoch a mojich zámeroch. Rovnako ďakujem Domu Maria Immacolata za vždy prívetivé prijatie. Za toto všetko: **ďakujem**.

Je to tiež vhodná chvíľa k uznaniu a vyznaniu chýb, nedostatkov, opomenutí, sklamaní, ktorých som mohla byť príčinou. Za toto všetko prosím o odpustenie.

Hoci opúšťam tento úrad, zostávam zaangažovaná v Spoločnosti na zvyšok môjho života. Ináč tomu ani nemôže byť. Spoločnosť bude hlavným predmetom mojej modlitby a všetkého, čo Boh dovolí v mojom živote. Ešte raz ďakujem !

Sestra Juana ELIZONDO
dcéra kresťanskej lásky

Voľba generálnej predstavenej

Pred voľbou generálnej predstavenej boli delegátky v sobotu popoludní na púti v Chartres a na turíčnu nedeľu mali duchovné cvičenia. Na turíčny pondelok ráno, 9. júna 2003, zišli sa na slávnostnú Eucharistiu, po ktorej členky Generálneho zhromaždenia zvolili Generálnu predstavenu Spoločnosti:

Sestru EVELYNE FRANC

V tomto roku blahorečenia sestry Rozálie Rendu, sestra Evelyne Franc, pôvodom z Lyonu, je päťdesiata piata generálna predstavená. Narodila sa v r. 1948, do Spoločnosti vstúpila v r. 1974. Najskôr slúžila mentálne postihnutým osobám, neskôr pri mládeži v jednej odbornej škole vo Francúzsku. Potom bola poslaná na misie do Konžskej demokratickej republiky, kde slúžila ľuďom na vidieku a pri ugandských utečencoch. V r. 1984 prišla slúžiť pútnikom na vrátnicu Materského domu počas jedného roku, odkiaľ bola nanovo poslaná do misie na Taiwan v r. 1985. Tu počas 7 rokov slúžila deťom, nachádzajúcich sa v ťažkostiach. Bola menovaná sestrou služobnicou oblastného domu, potom oblastnou radkyňou a slúžila starým ľuďom. V r. 1996 bola menovaná vice vizitátorkou Čínskej viceprovincie až do jej nového menovania za generálnu ekonómku v roku 2000.

Matka Evelyne Franc odpovedá na túto novú výzvu Pána s dôverou v Božiu milosť a spoluprácou všetkých sestier.

Dar povzbudzovania

Homília P. Róberta P. MALONEY
Voľba generálnej predstavenej
Turičný pondelok, 9. júna 2003

Tieto dva liturgické texty (2 Kor 1, 1-11; Mt 5, 1-12) majú za cieľ vzbudiť dôveru v počúvajúcim. Sú to dva najdôležitejšie texty Nového zákona. Mohli by sme o nich rozprávať celý deň, ale dovoľte mi povedať len v krátkosti niečo o každom z nich.

Prvé čítanie je text **útechy**. V deviatich prvých kapitolách druhého listu Korint'anom sv. Pavol používa 25-krát slovo "útecha". Ďakuje Bohu za to, že nás potešuje v akomkoľvek súžení a povzbudzuje nás, aby sme sa navzájom potešovali v životných zápasoch. Potom pridáva vetu, o ktorej nám znalci hovoria, že zhrňa celú pavlovskú teológiu. Hovorí: zápasy, skúšky, súženia, ktoré stretávame spôsobujú to, "aby sme nedôverovali sebe, ale Bohu, ktorý kriesi mŕtvych." (2 Kor 9b). To je samotné jadro pavlavskej teológie, podstata posolstva, ktoré Pavol rozvíja v liste Rimanom, v liste Galaťanom a v dvoch listoch Korint'anom:

- všetko je milosť
- život, odpustenie, spása sú Božím darom
- k Pánovi máme prichádzať s pokorou, vďačnosťou a dôverou za ním udelené dary, aby sme ich mohli prijať a nezištne sa o ne deliť s druhými.

Aj **druhé čítanie** je text útechy. Je to možno najznámejší text Nového zákona. Mnohí z nás ako deti sme sa naučili naspamäť osem blahoslavenstiev od sv. Matúša. Je to **radostné zvolanie**, založené na príchode Božieho kráľovstva. Blahoslavenstvá predstavujú Boha ako východného kráľa s veľkým srdcom, ktorého úlohou je ochraňovať chudobných, pokorných a trpiacich proti ich utláčateľom. Takto blahoslavenstvá prinášajú útechu všetkým tým,

ktorí uznávajú svoju chudobu. Hovoria: Boh je s vami. Božie kráľovstvo je blízko. Boh je pri vás vo vašich zápasoch, súženiach, prenasledovaniach, ktorými trpíte. Neosvojujte si prostriedky, ktoré používa váš utláčateľ. Buďte tichí. Odpúšťajte. Usilujte sa o spravodlivosť, ale pokojne. A buďte presvedčení o tomto: Boh sa vám stále dáva vo svojom absolútnom sebadarovaní.

Čo nám môžu povedať tieto dve nádherné čítania dnes, keď volíte novú generálnu predstavenú? Podávam vám tu dve úvahy:

1. Jednou z prvých úloh tých, ktorí vedú druhých, je povzbudzovanie, útecha, slovo, ktoré sv. Pavol tak často používa v druhom liste Korint'anom. Zodpovedná osoba, obdarená nádhernými vlastnosťami posilňuje členov svojho spoločenstva. Tak, ako čitatelia Pavlových spisov, aj my všetci potrebujeme útechu. Život obetovaný v službe chudobných nie je ľahký. Niekedy sa zdajú prekážky neprekonateľné. Zdá sa, že problémy neubúdajú, ale narastajú. Vedúci musia stále klásť pred pohľady svojich komunít povzbudzujúci odkaz Nového zákona: Boh je s nami aj keď prichádza prenasledovanie, aj keď sa zdá, že hriech nad nami víťazí, aj keď panuje nespravodlivosť, aj keď hrozí smrť. Boh vie navrátiť život aj mŕtvym. Preto vás dnes povzbudzujem, aby ste zvolili niekoho, kto "máva" pred Spoločnosťou týmto neochvejným presvedčením Nového zákona, že Boh je živý vo svete a že jeho láska sa každý deň vlieva do života dcér kresťanskej lásky, ktoré sú verné.
2. Vo svetle blahoslavenstiev zvolte niekoho, kto prináša Spoločnosti a chudobným radosť, kto je naplno presvedčený, že Božie kráľovstvo je blízko a obracia svet; že chudobní sú v ňom králi a kráľovné, tak ako o tom bola presvedčená svätá Lujza; že poslední sú prvými, že hladní budú nasýtení. Zvolte niekoho, kto šíri túto radosť konkrétne cez charitatívne skutky, ktoré skutočne nasycujú hladných, reálne navracajú slepým zrak, skutočne robia šťastnými chudobných. Základné presvedčenie horskej reči je, že Božie kráľovstvo je blízko. Dcéry kresťanskej lásky sú živými znameniami tohto kráľovstva naplňaním skutkov praktickej lásky jednoducho, pokorne a radostne.

Drahé sestry, dnes je dôležitý deň v dejinách Spoločnosti. Spolu s vami ďakujem sestre Juane za dvanásť rokov verného, povzbudzujúceho a energického vedenia. Ďakujem za jej absolútne, neochvejné sebadarovanie sa najchudobnejším z chudobných. Spolu s vami prosím, aby Pánov Duch zostúpil na toto zhromaždenie, dal vám múdrosť pri voľbe tej, ktorá sa stane nástupkyňou svätej Lujzy.

Róbert P. MALONEY, CM
generálny predstavený

Voľba generálnych radkýň a generálnej asistentky

Obežník Matky Evelyne FRANC
Všetkým dcéram kresťanskej lásky
Paríž, 19. júna 2003

Drahé sestry,

Tohtoročný turíčný pondelok mi Pán zveril delikátnu a náročnú úlohu vedenia malej Spoločnosti. Túto výzvu som prijala s vierou a dôverou v Božiu milosť. Viem tiež, že sa môžem spoľahnúť na vašu lojálnu a veľkodušnú spoluprácu. Dôkazom toho sú mnohé listy, ktoré dostávam a tie mi dodávajú veľkú odvahu na začiatku môjho úradu. Z celého srdca vám ďakujem za uistenie o modlitbách, za hlbokú túžbu slúžiť Kristovi v jeho vyvolených: chudobných. Panna Mária, jediná Matka Spoločnosti tiež bedlí a som si istá, že sa modlíte k nej na moje úmysly. Všetkým vám vyslovujem veľkú vďaku!

Som si istá, že sa spájam s vašimi pocitmi, keď spolu s vami vyslovujem Matke Juane Elizondo hlbokú vďaku za všetko, čím bola a čo vykonala pre Spoločnosť, pre každú jednu z nás, v úplnom zabudnutí na seba počas týchto posledných dvanástich rokov. Nemôžeme zabudnúť na jej dôležité odporúčania v príhovoroch alebo obežníkoch, ktorými nás vždy chcela viesť k tomu, aby sme sa stali pravými dcérami kresťanskej lásky. Našu vďačnosť budeme jej môcť prejavovať tým, že sa budeme modliť za ňu a za novú misiu, ktorá jej bude zverená.

Sme na konci nášho zhromaždenia. Dúfam, že ste mohli sledovať našu prácu vďaka "Pošte zo zhromaždenia" a internetu. Bola to nesmierne náročná práca, ale bola zrealizovaná v prostredí vzájomného a povzbudzujúceho počúvania. Mala za cieľ inkulturáciu našej charizmy a subsidiaritu. Dúfam, že všetky naše úvahy prinesú veľa dobrých výsledkov s čo najväčším dobrom pre chudobných. Chcela by som poďakovať nášmu generálnemu Predstavenému,

generálnemu Direktorovi, našim dvom expertom: P. Corpusovi Delgado, vizitátorovi provincie Zaragoza a P. Albertovi Vernaschi, Direktorovi Sienskej a Rímskej provincie za ich účinnú prácu, ktorá nám bola prínosom.

Dnes dopoludnia sme mali voľbu generálnej Asistentky, čím vás môžem oboznámiť so zložením novej Generálnej rady:

- Za nemecký jazyk, sestra Christa Bauer z provincie Graz,
- Za anglický jazyk, sestra Margaret Barrett, znovuzvolená, generálna asistentka,
- Za španielsky jazyk (Španielsko) sestra Mária Rosa Miro z provincie Pamplona,
- Za španielsky jazyk (južná Amerika), sestra Blanca Libia Tamayo, z provincie Cali,
- Za francúzsky jazyk, sestra Marie-Bernard Giffard, znovuzvolená,
- Za taliansky jazyk, sestra Rosamaria Camminati z provincie Sienne,
- Za portugalský jazyk, sestra Marlene Terezinha Rosa z provincie Curitiba,
- Za slovanské jazyky, sestra Žofia Daniščáková zo Slovenskej provincie,
- Za africký kontinent, sestra Wivine Kisu, znovuzvolená,
- Za ázijský kontinent, sestra Julma Néó, znovuzvolená.

Svätý Otec, Ján Pavol II., adresoval členkám zhromaždenia toto posolstvo, ktoré vám uvádzam na záver: *"Kiežby téma úvah vášho zhromaždenia - "revízia k oživeniu" - priniesla vo vašej duchovnej rodine plody svätosti, povzbudzujúc každú sestru, aby žila obetovanie svojho života stále intenzívnejšie podľa charizmy*

vášho Zakladateľa a podľa Evanjelia! Takto na rôznych kontinentoch, kde pôsobíte, bude svedectvo vášho zasvätenia znamením nádeje pre najchudobnejších, pre tých, ktorí trpia a ktorí sa pýtajú na zmysel svojho života."

Každej z vás ešte raz vyslovujem svoje "ďakujem" a uisťujem vás o úplnej sesterskej oddanosti, v ktorej zostávam s vami spojená.

sestra Evelyne Franc
dcéra kresťanskej lásky

V prvom rade: s. Camminati a s. Miro
V druhom rade: s. Néo, s. Giffard, Generálna Matka, s. Barrett, s. Bauer
V treťom rade: s. Kisu, s. Daniščáková, s. Tamayo, s. Rosa

Vo Vatikáne, 28. apríla 2003

Štátny sekretariát

Ctihodná Matka,

Svätého Otca ste informovali, že Spoločnosť dcér kresťanskej lásky svätého Vincenta de Paul bude zasadať na svojom generálnom zhromaždení v Paríži od 20. mája 2003 do 22. júna 2003.

Som poverený oznámiť Vám, že Pápež sa pripája k modlitbám všetkých zúčastnených. Zvoláva na Vás a na všetky sestry pôsobenie Ducha Svätého, aby vám pomáhal odpovedať vždy prispôsobivejšie na požiadavky vášho povolania, zvlášť pri chudobných. Kiež by téma úvah vášho zhromaždenia "Revízia k oživeniu", priniesla ovocie svätosti vo vašej duchovnej rodine, povzbudzujúc každú sestru žiť vždy intenzívnejšie obetovanie svojho života, podľa charizmy vášho zakladateľa a podľa Evanjelia! Tým bude svedectvo vášho zasvätenia na rôznych kontinentoch znamením nádeje pre najchudobnejších, pre tých, ktorí trpia a všetkých tých, ktorí hľadajú zmysel svojej existencie.

Svätý Otec zveruje delegátky zhromaždenia Nepoškvrnenej Panne vo chvíli, keď budú pristupovať k voľbe novej Predstavenej Spoločnosti a novej generálnej rady. Kiež by Duch Svätý viedol ich rozhodnutia, aby všetky sestry boli utvrdené vo svojom poslaní a pokračovali vo vzácnej a nevyhnutnej službe v Kristovej Cirkvi !

Vzývaním príhovoru Panny Márie zázračnej medaily, svätého Vincenta de Paul, svätej Lujzy de Marillac a svätej Kataríny Labouré, Pápež uisťuje vás a všetky dcéry kresťanskej lásky o svojej modlitbe, aby vám dal "Pán žatvy" mnohé povolania a s radosťou vám udeľuje svoje apoštolské požehnanie.

Prijmite, prosím, ctihodná Matka, moju hlbokú úctu a oddanosť.

L. Sandri
substitut

V spojení s Cirkvou

Návšteva Mgr. Baldelli, *apoštolského nuncia vo Francúzsku*

Homília Mgr. BALDELLI

29. mája 2003

Drahé sestry,

Materský dom na ulici du Bac je známy nielen v Paríži a vo Francúzsku, ale na celom svete. Stretli ste sa v ňom v tieto dni zo všetkých provincií. Dom vám takto umožnil zhodnotiť váš smer apoštolátu, aby ste mu mohli dodať života. Vo viacerých krajinách dlhé roky poznám vašu činnosť a predovšetkým ducha, ktorý vás oživuje a som rád, že vás môžem pozdraviť a sláviť s vami Eucharistiou, stred vášho kresťanského a zasväteného života.

O niekoľko dní sa ukončí veľkonočná doba: pripomienka Kristovej Veľkej noci nás pozýva k úvahe o našej "Veľkej noci", prechodu z temnôt do svetla, z hriechu k viere a k láske, ktorú nám daroval Kristus a chce od nás, aby v nás rástla každým dňom. Dnešný sviatok Nanebovstúpenia Pána pozýva ku kontemplácii jedného aspektu tajomstva kresťanov, na ktorý by som rád upútal vašu pozornosť.

Nanebovstúpenie Krista k svojmu Otcovi, tak ako nám opisuje sv. Marek, nespomína žiadne označenie miesta a času. Podstata tajomstva spočíva v tom, že Kristus vystúpil do neba so svojím ľudstvom a "sedí po pravici Otca", rovný Bohu v podstate a moci. Ale aj my sme určitým spôsobom zapojení do tohto tajomstva. Kristus je oslávený, aby zaručil našu oslavu a dal neochvejný základ našej nádeji. Zo slávy sa nám zjavuje ako "Pán a Mesiáš", ako hlava svojej Cirkvi. Ale my, údy jeho Tela – Cirkvi, musíme mať stále svoj zrak upriamený k nebu a žiť v nádeji splnenia jeho príslubov. Ježišovo nanebovstúpenie by nás nemalo zanechať v znepokojení alebo v samote. *"Nech sa vaše srdce nevzrušuje"*, povedal Ježiš. Nádej musí prevládať. Vieme, že nebeský Otec nám dáva život v Kristovi. *"A s ním nás vzkriesil a daroval nám miesto*

v nebi v Kristovi Ježišovi." (Ef 2, 6) V úvodnej modlitbe sv. omše uznávame pred Otcom, že nanebovstúpenie Ježiša je už naším víťazstvom: sme údmi jeho Tela. On nás predišiel do Otcovej slávy a v nádeji očakávame, že tam budeme žiť.

"Ak ste teda s Kristom vstali z mŕtvych, hľadajte, čo je hore, kde Kristus sedí po pravici Boha! Myslite na to, čo je hore, nie na to, čo je na zemi!" (Kol 3, 1-2) Sv. Pavol pridávam: *"Ved' naša vlasť je v nebi. Odtiaľ očakávame aj Spasiteľa Pána Ježiša Krista. On mocou, ktorou si môže podmaniť všetko, pretvorí naše úbohé telo, aby sa stalo podobným jeho oslávenému telu."* (Fil 3, 20)

Tieto dôležité slová Apoštola Pavla dávajú nášmu bytiu jeho skutočnú dimenziu. Sme stvorení Bohom pre šťastie a tým je nebo, t. j. vlastnenie, kontemplácia, láska k Bohu naveky. Ježiš povedal svojim učeníkom: *"Idem vám pripraviť miesto. Vezmem vás k sebe, aby tam, kde som ja, boli ste so mnou... Nenechám vás sirotami, pošlem vám Utešiteľa..."* Tieto texty, o ktorých radi uvažujeme, nás môžu naplniť len radosťou, ktorú praje náš Pán úplne: tu, dole, sme v postoji očakávania, *"teraz vidíme len nejasne, akoby v zrkadle, no potom z tváre do tváre."* (1 Kor 13, 12)

Drahé sestry, nebolo by správne, aby nás táto kontemplácia nebeských realít, ktoré môžeme zachytávať len vierou a nádejou, odvádzala od našej prítomnej situácie "cestujúcich", "pútnikov" na tejto zemi, kde nás Boh chce mať. Uisťuje nás, že nás nenechá samotných, že je vždy s nami skrze Ducha Svätého, Cirkvou, milosťou, Eucharistiou. Ešte lepšie: nepozýva nás k rezignácii, pasivite, ale počíta s nami a vyzýva nás nasledovať učeníkov a ich nasledovníkov, pracovať na evanjelizácii a misii. Podobne ako jedenástim učeníkom hovorí Ježiš aj nám dnes: *"Chodte do celého sveta, ohlasujte blahozvesť všetkému stvoreniu."* S poslaním - neohraničeným časom či priestorom - dáva Ježiš svojej Cirkvi úplnú moc k odovzdávaniu svojho poslania, k učeniu pravdy, k posväcovaniu ľudí, k šíreniu poznania o Božej láske a o úprimnej túžbe po večnom šťastí.

Nepredstavujme si, že táto úloha je rezervovaná len biskupom a kňazom. Každý kresťan, ako člen Cirkvi, svojim krstom a sviatosťou birmovania je povolaný k spolupráci na poslaní evanjelizácie. Aj vy, drahé sestry, nemôžete zostať necitlivé k tejto veľkej a povzbudzujúcej perspektíve. V osobitnejšom diele, ku ktorému vás Boh povolal, ste predovšetkým vyslankyne lásky

("ministerky" lásky), milosrdenstva. Je to jedna z úloh, ktorú chcel Ježiš zvlášť konať. Vyhlásil, že v jeho osobe sa naplnili Izaiášove slová: *"Duch Pána je nado mnou, lebo ma pomazal, aby som hlásal evanjelium chudobným. Poslal ma oznámiť zajatým, že budú prepustení, a slepým, že budú vidieť; utláčaných prepustiť na slobodu"* (Lk 4, 18).

Tak ako váš ctihodný zakladateľ, ste pozvané niest' radostnú zvesť chudobným, našim bratom, *"naším pánom"* a zjavovať im, že láska Kristova dáva zmysel vášmu životu. Možnože nebudete nástrojmi Božej moci, ktorá uzdravuje dušu alebo telo, ale vždy sa môžete rátať do počtu tých, ktorým v poslaní Ježiš odporúča: pokoru, zriekanie, jednoduchosť, dôveru; k tým, od ktorých žiada ísť z dediny do dediny, od dverí k dverám a šíriť lásku, ktorú zjavuje každej osobe. Aká pekná perspektíva! Ste posolkyňami, svedkami, apoštolkami, ktorými si chce Ježiš poslúžiť a ktoré často budú jediné, čo budú hovoriť o Bohu najchudobnejším: či to vari nie je apoštolát, ktorí by vám mnohí závideli?

Ak je vaše srdce plné veľkonočnej radosti, budete ju ľahko odovzdávať ďalej a spolu s ňou istotu o Božej láske, o stálej Ježišovej pomoci: *"Ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta."* (Mt 28, 20) Táto istota našej viery je silou, ktorú by mnohí chceli mať. *"Očakávame blaženú nádej a príchod slávy veľkého Boha a nášho Spasiteľa Ježiša Krista"* (Tít 2, 13). *Pripomínajme si stále Ježišovu modlitbu k Otcovi: "aby tí, ktorých si mi dal, boli so mnou tam, kde som ja, aby videli moju slávu, ktorú si mi dal, lebo si ma miloval pred stvorením sveta."* (Jn 17, 24)

Drahé sestry, zostaňte stále pevné vo viere a nádeji. Nech vo vašich srdciach žiari veľkonočná radosť a nech je nákazlivá. Tak ako sa hovorí v jednej liturgickej modlitbe, nech vo všetkých okolnostiach "zostanú naše srdcia upriamené tam, kde sú pravé radosti." Amen.

Monsignor BALDELLI
Apoštolský nuncius vo Francúzsku

Návšteva kardinála Danneelsa

Arcibiskup z Malines – Brusel (Belgicko)

22. mája 2003

Vo štvrtok, 22. mája, arcibiskup diecézy Malines - Brusel, P. kardinál Danneels, prijal pozvanie Matky Elizondy a prišiel sláviť Eucharistiu pre členky zhromaždenia a po nej bol pozvaný k stolu.

Kardinál je belgickej národnosti. Prejavil radosť zo stretnutia sa s členkami tohto medzinárodného zhromaždenia. Za biskupa diecézy Anvers bol vysvätený 18. decembra 1977; 21. decembra 1979 bol menovaný za arcibiskupa diecézy Malines – Brusel a 2. februára 1983 za kardinála. Ako člen rôznych kongregácií rímskej kúrie zúčastnil sa na mnohých biskupských synodách. Jedna z nich v roku 1994 bola o zasvätenom živote.

Počas homílie kardinál rozobral úryvok zo Skutkov apoštolov (15, 7-21) o jeruzalemskom koncile: zdá sa, ako by tento text bol napísaný pre súčasnú Cirkev. U prvých kresťanov sa jednalo o otvorenie sa iným kultúram. Potom zhromaždeniu vyzdvihol niekoľko prvkov rozlišovania, vychádzajúc z úlohy Petra, Pavla, Barnabáša a Jakuba. Z evanjelia nás kardinál vyzval zachytiť tri odporúčania. Uvádzame jeho homíliu.

Podľa magnetofónového záznamu (hovorový štýl):

Drahé sestry,

Tento úryvok zo Skutkov apoštolov zdá sa, akoby bol napísaný pre vás, dnes. Čo sa vlastne udialo v Jeruzaleme? Židia, ktorí sa stali kresťanmi, apoštolí a prví kresťania boli navyknutí na to, že Boh si vybral židovský ľud a prvých kresťanov za svoj Ľud. Preto im bolo ťažké prijať, že by Duch boží mohol pôsobiť aj mimo judeo – kresťanov. Avšak jedného dňa Peter konštatoval na vlastné oči, že Duch Svätý "padol" na pohanov podobne ako "zostúpil" na prvých

kresťanov na Turíce. Prví kresťania si kládli otázku: majú zostať len sami v Jeruzaleme, či v Palestíne, alebo je tam miesto aj pre tých, ktorí bývajú ďalej, v Malej Ázii, v Ríme, v Egypte, v Grécku? Je to skutočná otázka! Tá istá otázka sa nastoľuje vám, ktoré ste v kongregácii, ktorá má svoje korene vo Francúzsku, v Európe a ktorá je teraz rozšírená vo viac ako 90-tich krajinách! Čo máte teda robiť? Túto otázku cítiť za výrazmi inkulturácia, globalizácia, zmysel pre misie, decentralizácia...

Ako rozriešili apoštoli otázku decentralizácie?

Prvú vec, ktorú vykonali, bola, že dali slovo Petrovi. Prijal autoritu, aby riešil otázku. Ale Peter bol zároveň prvým, ktorý mal kontakty s inými národmi. Preto Peter sa ujíma iniciatívy. Bez neho nič hodnotné sa nemôže budovať. Toto nám pripomína úlohu Petra, pápeža, biskupov, právoplatných predstavených. Oni majú vidieť problémy a uvedomiť si ich.

Druhá vec, ktorú vykonali apoštoli je, že žiadali tých, ktorí prichádzali "odinakiaľ", t. j. Pavla a Barnabáša, aby im rozprávali o výsledkoch evanjelizácie v týchto vzdialených krajinách. Aj vy máte robiť podobne! Nech sestry zo všetkých krajín rozprávajú, čo Pán realizuje u nich a nech celá Spoločnosť pozorne počúva.

Tretia vec, ktorá je opísaná v tomto čítaní, je nutnosť mať jedného alebo viac "Jakubov", t. j. osoby, ktoré nie sú Petrovia, ale majú zdravý úsudok a ktoré vedia povedať: "pozor, nepreháňajme v decentralizácii, buďme rozumní! Vo všetkých týchto problémoch decentralizácie, inkulturácie hrá podstatnú úlohu zdravý úsudok. Pri nových ideách a inšpiráciách treba rozlišovať, či pochádzajú od Boha alebo nie. Hoci zdravý úsudok prichádza od Boha, je rovnako potrebný ako viera. Svätý Jakub hovorí ešte o dvoch ďalších veciach: nekladme na druhých bremená, ktoré sme my sami neboli schopní niesť. Teda, buďme veľkodušní. Vždy však bedlime, aby sme zostali v tej istej viere, nie v hocijakej. Preto Jakub cituje niekoľko prvkov židovskej viery: zdržovať sa modloslužobníctva, smilstva, zaduseného a krvi... Aj keď je tretí prvok už zastaralý, pripomienka židovského zákona znamená, že charizma kongregácie má byť vždy zachovaná. Žiadna sestra nemôže povedať, že so svojimi osobnými ideami môže prestavať Spoločnosť. Ide teda o zachovanie podstatných vecí. Preto si musíme prosieť Ducha správneho poznania.

V dnešnom evanjeliu nám Ježiš označuje tri nevyhnutné prvky, medzi nimi:

- zostávať v láske Otca a Ježiša. Všetko, čo je opačné, nie je dobré.

- zachovávať prikázania. Nie je to najskôr desatoro, ale dve prvé: milovať Boha a milovať ľudí. Všetko, čo je opakom totálnej nezištnej lásky pre Boha a ľudí, je neprijateľné.

- zostávať v Ježišovej radosť! Všetko, čo vyvoláva smútok, nepochádza od Boha. Všetko, čo prispieva k radosť všetkých a nielen malej skupinky, je dobré.

Popoludní k nám prišiel kardinál ako prednášateľ. Téma jeho príhovoru bola o tom, čo tvorí podstatu zasväteného života v Cirkvi a vo svete. Vydáme ju v nasledujúcom čísle Ozvien.

Návšteva Mons. Lustigera,
parížskeho arcibiskupa

Homília Mons. Lustigera
6. júna 2003

Kardinál Lustiger vo svojom **úvodnom príhovore** prejavil radosť zo stretnutia s členkami zhromaždenia týmito slovami:

"Dovoľte mi, aby som vám pred začiatkom eucharistie vyjadril, akú vás mám rád ako parížsky arcibiskup, pretože dcéry kresťanskej lásky tvoria súčasť "svätých dejín" tohto mesta a Francúzska. Pri týchto slovách ďakujem za svetové rozšírenie vašej Spoločnosti. Blahorečenie sestry Rozálie je znamením toho, že (Spoločnosť) zostáva živá a výrečná v zábudlivej pamäti Parížanov a Francúzov. Viem, že pomaličky sa zabúda na váš bývalý vzhľad (kornet), veľmi populárny v parížskej a francúzskej pamäti. Tento znak zaberajúci veľa miesta bol však znamením útechy, nádeje, odvahy, lásky k chudobným, lásky k evanjeliu. Osobitne sa modlím za vás všetky, veď vás tu zhromaždila dôležitá úloha – voľba vašej generálnej predstavenej a vzdávanie vďaky za dielo, vykonané tou sestrou, ktorá opúšťa túto zodpovednú službu a aj za vaše Konštitúcie. Aj keď sú len písomným nástrojom, Boh vie, že tento nástroj môže byť významný a môže orientovať rozhodujúcim spôsobom budúcnosť, ktorá vám uniká, pretože pracujete pre budúce generácie. Preto prosím Boha, aby vám dal jasné poznanie opravdivej lásky, t. j. nezištnej, mysliacej viac na to, čo Boh čaká od vašej Spoločnosti, ako na otázky, ktoré si môže klásť každá z vás, alebo každá komunita alebo provincia. Charakteristická črta každého cirkevného zhromaždenia je jeho úplné nasmerovanie sa na Toho, za ktorým kráčame, ktorý je naším Pánom, a nie na nás. Toto odpútanie je podmienkou pravej plodnosti."

Potom nám kardinál rozobral čítania dňa. Pozval členky zhromaždenia, aby si 21. kapitolu evanjelia podľa sv. Jána vypočuli vo svetle sviatku Turíc.

"Drahé sestry, tento úryvok je nám veľmi blízky. Sme zvyknutí počuť ho ako slová, adresované osobne Petrovi, ale tiež aj nám. Každý z nás aspoň raz vo svojom živote počul, ako sa ho Pán spytuje: "Peter, miluješ ma?" A v našej úbohej láske sme spoznali, že Petrova odpoveď nám pomohla, viedla nás k vedomiu, že Pán pozná tajomstvo nášho srdca, tak často rozdeleného, tmavého a neverného. Na vetu "pas moje baránky, pas moje ovce" môžeme aplikovať poslanie, ktoré Pán zveril každému z nás pri krste. Veta sa môže aplikovať na nás v miere, v akej nás Pán vedie, v akej na seba zabúdame a necháme sa ním ovládať, aby sme išli tam, kde by sme nechceli ísť. Nehovorím vám, že takýto spôsob pohľadu na tento text je nesprávny. Ale Cirkev nám ho dáva vypočuť si a prijať ho pred Turícami. Prečo? Čo má spoločné s týmto vrcholným rozhovorom medzi zmŕtvychvstalým Kristom, prítomným vo svojom vzkriesenom tele, a medzi Šimonom Petrom? Prečo Cirkev vo svojej liturgickej logike približuje ho k tajomstvu Turíc, ktoré budeme sláviť zajtra večer? Pretože v tomto dialógu medzi Ježišom a Petrom ide nielen o osobný vzťah každého z nás s veľkou láskou, ktorou sme milovaní Otcom cez jeho Syna, ale aj preto, lebo tento rozhovor nám dáva nahliadnuť na tajomstvo samotnej Cirkvi a teda našej prítomnosti ako Cirkvi, Kristovho Tela vo svete. Prvá veta je podstatná. Je to odpoveď Ježiša na odpoveď Petrovi: "Pas moje baránky, pas moje ovce." Ide teda o Ježiša a o jeho ovce, o Petrove poslanie, ktorý je hlavou Dvanástich. Preto intuícia a viera Cirkvi nie sú zbytočné: nástupcu Petra vždy nazývajú týmto titulom, ako by to stačilo. Akoby osobnosť každého z nich bola menej ako fakt, že je nástupcom Petra.

Zaiste to platí všade. Podobne hovoríte aj o vašej generálnej predstavenej: "Je jedno či je to tá, či oná", ale v pravde nie je to len názov funkcie, ale v skutočnosti v Petrovi je prítomná celá apoštolská postupnosť a v každom, kto ju predstavuje, je Kristus a tento dialóg daný svetu. Aký je teda jeho vzťah s Turícami? Presne povedané: táto základná podmienka lásky medzi Ježišom a jeho Cirkvou je účasť na tej istej láske, ktorou Ježiš miluje nás a naša účasť na láske, ktorou Otec miluje svojho Syna. Je to tak, ako nám pripomína svätý Ján: je to stav, ktorý dáva Duch Svätý, keď nás

zhromažďuje k vytváraniu Kristovho Tela a vkladá do nás Ježišovu lásky, prítomnú v tomto svete. Náš jediný dôvod bytia nie je služba pre službu. Pred priepasťou nenávisť a zla by bola naša úbohá láska v porovnaní s nesmiernou veľkosťou Boha len slabou útechou, ktorú by sme mohli dať zo seba.

Ale ak Duch Svätý pôsobí, že táto otázka deľby lásky a Kristovými ovcami, zverenými Petrovi, je odteraz formou života Cirkvi, potom žijeme v tejto výmene medzi Ježišom, Šimonom – Petrom a prichádzajúcimi Turícami. Otec dáva Syna svetu a dáva ho aj apoštolom a všetkým, ktorých zhromažďuje Duch Svätý. Sme darovaní Synovi. V tejto Otcovej láske, v darovaní Syna pre spásu sveta, v darovaní Ducha, ktorý nás spája s ním a tvorí z nás jeho Cirkev, je prítomná sila nášho poslania. Je to sila Kristovej lásky k ľuďom. Ak nie sme Ním, nie sme nič. Duch Svätý z nás tvorí Telo a Znamenie Krista. Toto som vám chcel povedať dnes odpoľudnia. Vidíte dobre, že je to tajomstvo lásky, jediné tajomstvo kresťanskej lásky. Aký je rozdiel medzi tým, čo môžeme robiť a reštauráciami "Srdce" vo Francúzsku? (Pre tie, ktoré ich nepoznajú: jeden ateistický herec, menom Coluche /kolüş/, vymyslel rozdávanie potravín zdarma v reštauráciách, a to z prebytkov obchodných domov, pre chudobných. To, čo ste robili kedysi vy.) Len Ježiš! Láska, ktorou nás Ježiš miluje, láska, ktorou ho my milujeme, láska, ktorou chce, aby sme boli znamením, jedine moc jeho milosti, napriek našej nehodnosti.

Ježišova láska nás podnecuje a ňou sme poslaní do sveta, sme tu potrební, pretože Ježiš je Spasiteľ sveta. Nech je akákoľvek veľká naša činnosť, hocikto ju môže robiť namiesto nás ináč. Ale byť znamením Ježišovej lásky, ktorá inšpiruje našu činnosť, nás činí vynaliezavými a nikto nás nemôže nahradiť, pretože sám Ježiš nás vyvolil, pretože sme boli možnože najmenší, najnehodnejší, aby poukázal na veľkosť svojej lásky. Nikdy nezabudnime, že bez jeho lásky nie sme nič a nevieme nič. Nech táto istota vo viere nie je len ľudskou istotou a nech nám dá jasne porozumieť, že na poslanie, ku ktorému sme povolané, bol svätý Vincent de Paul mimoriadne citlivý, pretože žil v dobe veľkej materiálnej a duchovnej biedy. Zaiste, situácia nie je tá istá ako dnes, otázky nie sú tie isté, ale základné rozhodnutie je to isté. Preto možno na jeho príhovor a sestry Rozálie prosím Boha, aby vám udelil svoje svetlo, milosť a pokoj, svoju lásku a radosť o nej svedčiť.

Radost' z jednoduchosti

Príhovor Matky Evelyne FRANC
22. júna 2003

Na konci tohto zhromaždenia by som vám priala, aby ste mali dostatočný odstup a mohli mať celkový retrospektívny pohľad na to, čo sme prežili počas týchto posledných týždňov. Nanešťastie, ešte čerstvé udalosti a neschopnosť mať orlie oči a krídla obmedzia môj príhovor.

Začnem a myslím, že sa nepomýlim, slovami, že vy, všetky, ste boli šťastné pri myšlienke, že sa vraciate do svojich provincií. Sme v závere jednej etapy. Práca, ktorú nám zverila Spoločnosť, je ukončená a táto životná skúsenosť, deľby, úsilie o zrodu, sa končí posledným hlasovaním, ktoré sme previedli... túžime sme vrátiť k tým, ktoré nás poslali, k našim sestram a tým, ktorí nám zverili našu službu.

Táto skúsenosť, týchto šesť týždňov zostanú v našich životoch ako "Prechod Boha". Možno po prvýkrát sme spoznali, alebo opäť sme sa intenzívnejšie dotkli "srdca Spoločnosti", "tvrdého jadra" charizmy, ktorá nás spája a zároveň sme zakúsili, ocenili rozmanitosť našich názorov, kultúr, bohatstvo našej skupiny. K tejto myšlienke sa ešte vrátim, ale teraz dávam prednosť prejavom vďaka všetkým dcéram kresťanskej lásky, zvlášť našim starým sestram, ktoré sa mnoho modlili a všetkým tým, ktorí "pripravili" toto zhromaždenie:

- najskôr Matke Elizondo, ktorá nás privítala, predstavila nám pravdivo a jasne súčasný obraz Spoločnosti, ktorému dala a bude dávať celé svoje srdce, ducha a sily.

- nášmu generálnemu predstavenému P. Maloney, ktorý nás už na začiatku nášho stretnutia vyniesol do výšok k orliemu hniezdu a vedel zodpovedať veľmi jednoducho a jasne na všetky naše otázky.

- generálnemu direktorovi P. Quintanovi, ktorý nám cez duchovné cvičenia a počas zhromaždenia načrtnol hlavnú myšlienku rozhodovania pre pravé oživenie.

- P. Corpusovi Delgado, ktorý zázračne pôsobil svojím umením zhody, trpezlivosti a zmyslu pre dialóg.

- P. Vernaschi, ktorý nás vždy vedel pokojne zaviesť do brázd Kódexu kánonického práva.

- sestram generálnej rady a s. Jeannine /žanin/, ktoré horlivo pracovali niekoľko mesiacov pred začiatkom zhromaždenia na jeho príprave.

- revíznej komisii – sestram: Rufine, Glorii, Odilii, Margaret.

- prípravnej komisii so sestrami Therezinhou a Máriou Lujzou. Táto komisia sa potom stala koordinačnou komisiou spolu so sestrami Máriou, Marie-Luc a Madeline.

- dvom sestram sekretárkam zhromaždenia, ktoré s veľkou presnosťou a vernosťou denne zhotovovali zápisnicu.

- našim štyrom moderátorkám, ktoré vedeli sklbiť humor s rozhodnosťou a naučili sa zvoniť zvončekom... možno ho začnú používať vo svojich komunitách?

- našim skrutátorkám tiež ďakujeme za ich pružnosť v činnosti a počítaní...

- nemôžem zabudnúť ani na redakčnú a overovaciu komisiu, od ktorých sa veľa očakávalo a ktoré budú mať ešte veľa práce.

- teraz chcem menovať liturgickú a tlačovú komisiu: spojenie s Pánom v kráse modlitby (vďaka patrí aj viacerým hudobníčkam) a spojenie s našimi sestrami celej Spoločnosti správami, posielanými cez elektronickú poštu.

- osobitnú kapitolu si zasluhujú prekladateľky vďaka stálej prítomnosti v kabínach, pri počítačoch a niekedy aj za behu medzi fotokopírovačkami a konferenčnou sálou. Vyzdvihujem ich osobitný talent pracovať dňom i nocou za dobrej nálady!

- nezabúdam ani na sekretárky, ktoré sme videli v réžii, v jedálni, v sále komunikácie a ktoré večer, v skrytosti svojich kancelárii, pokračovali vo svojej bežnej práci sekretárook. Musím tiež spomenúť moje "bývalé" kolegyne z generálneho ekonomátu, vždy k dispozícii zmeniť alebo dať peniaze, nakúpiť, dokonca opraviť veľmi vyťažené počítače v sále Rozálie Rendu.

- čo sa týka sestier Materinca, ktoré vykonali všetko pre to, aby nám spríjemnili pobyt. Nech ich Pán stonásobne odmení za ich diskrétnu a účinnú veľkodušnosť.

- napokon chcem menovať "trojčlenné skupiny", ktoré vysekali cestu v "džungli" správ zo skupín k známemu ružovému dokumentu, predmetu našich očakávaní, a 14 skupín, ktoré namáhavo pracovali, čo môžem dosvedčiť.

- tiež som ocenila, že viaceré sestry zo zhromaždenia vedia dva jazyky. Osobitne prispeli k hodnotným pohovorom pri niektorých prácach v skupine. Budem si pamätať na dnešnú potrebu pokročiť v tejto oblasti.

NÁVRAT 72 UČENÍKOV A 185 ČLENIEK ZHROMAŽDENIA

Povedala som, že týchto šesť týždňov bol akoby "Prechodom Boha" našimi životmi. K vysvetleniu použijem niekoľko veršov z 10. kapitoly evanjelia podľa sv. Lukáša.

Tento vám známy text hovorí, že 72 učeníkov – 185 členiek zhromaždenia – sa vrátili natešení a hovorili o motívoch svojej radosti: "*Pane, aj diabli sa nám poddávajú v tvojom mene!*" Učeníci zažili silnú skúsenosť, pri ktorej sa zjavilo Božie kráľovstvo. Duch lásky, založený na Ježišovi, bol silnejší ako duch zla.

Počas tohto zhromaždenia sme zažili niečo podobné, ak mi dovoľíte použiť toto prirovnanie: napriek kultúrnym a myšlienkovým rozdielom duch jednoty vždy prevládol a pri našich úvahách sme mohli pokročiť a dopracovať sa k zhode. Z toho sa môžeme radowať podobne ako učeníci.

Ježiš v tomto evanjeliu nepopiera dosiahnuté pozitívne výsledky. Dôraz však kladie na niečo hlbšie, intímnejšie. Hovorí, niečo podobné ako "radujete sa, že ste obstáli, ale ja vám hovorím: radujte sa z niečoho iného: radujte sa, *"že vaše mená sú zapísané v nebi"*.

Tieto slová platia dnes aj pre nás. Je dôležité dospieť k takým výsledkom, k akým sme sa dopracovali. Dôvod našej radosti je oprávnený. Ale zdá sa, že Pán nás pozýva ísť ďalej. Hovorí nám, že v našom živote podstatné je, aby sme sa stavali do roviny Božieho kráľovstva, prítomného medzi nami.

Kardinál Danneels nás pozval k *"objaveniu hĺbky svojho bytia"* napriek nahromadenému nánosu všedných dní. Podobne Mons. Baldelli nás vyzval, aby sme boli *"veľvyslankyňami lásky"* a kardinál Lustiger *"Ježišom pre druhých"*.

Najdôležitejšie pre Ježiša je žiť v takej blízkosti jeho Prítomnosti, aby sme vo všetkých okolnostiach nášho života a služby očami Ho videli, ušami Ho počuli a celou svojou bytosťou Mu slúžili v osobe chudobných, tak ako to zdôrazňuje Konštitúcia 1.7.

"Radujte sa, že sú vaše mená zapísané v nebi!" Ježiš uvádza najhlbšiu radosť do životnej blízkosti s Ním, skrze Ducha, ktorý prebýva v našich srdciach.

Konštitúcia 2.3 nám pripomína prostriedky na pokračovanie po tejto ceste. Keď sa necháme premeniť Duchom pokory, jednoduchosti a lásky Krista – Služobníka, staneme sa schopnými nielen kontemponovať Krista v srdci a živote chudobných, ale tiež žiť a konať ako On.

Tieto postoje, potrebné pre tých, ktorí ohlasujú blahozvesť chudobným, sú výrazom evanjeliovej jednoduchosti, jedna z mojich obľúbených tém.

Matka Guillemin povedala: *"Ak sa zahľadíme na samotný základ jednoduchosti, je ním pravda. A o pravde môžeme povedať to isté, čo o láske: Boh je pravda."* Jednoduchosť je základný postoj, ktorý hovorí o Bohu: o jeho prítomnosti, o jeho hodnotách, o prvenstvách, o jeho spôsoboch pôsobenia a lásky... jednoduchosť je pre nás spôsob, ako byť zakorenené v Ježišovi Kristovi. Tento spôsob existencie a konania hovorí o Bohu, predstavuje Boha a hľadá len Boha a jeho slávu.

GENERÁLNE ZHROMAŽDENIE 2003

Počas tohto zhromaždenia sme mohli konštatovať, že jednoduchosť mala svoje miesto počas našich stretnutí a pohovorov. Pri spoločnej práci nad oživením Konštitúcií sme uvádzali texty do súladu s realitou nášho života.

Naliehavosť inkulturácie našej identity a nášho povolania nás viedla k úprimnému vyjadreniu sa o našich rôznych názoroch, dokonca niekedy o rozdielnych prednostiach. Rozhodli sme sa pre väčšiu subsidiaritu a odvolávali sme sa na osobnú zodpovednosť pri pravdivom hľadaní počas našich diskusií a hlasovaní. Všetky tieto

hlavné črty nášho zhromaždenia nás viedli k podstatnej otázke, ktorou sa máme zaoberať: "Čo by teraz urobil Ježiš, Služobník?"

Napriek našim rozdielom každá z nás sa usilovala rešpektovať spôsob myslenia iných, pritom však neustupovala z podstatného. Toto ma vedie k dôvere, že hľadanie Božej slávy malo prvé miesto v našich úmysloch. *"Radujte sa, lebo vaše mená sú zapísané v nebi"*.

DO BUDÚCICH ROKOV

Radujme sa a pokračujme v ceste k evanjeliovej jednoduchosti:

"Id'me priamo k Bohu, drahé sestry", každá osobne

- buďme naozaj pravdivé v našich vnútorných postojoch. Prijímajme sa denne také, aké sme, neusilujme sa zdať iné,

- buďme priezračné v našom vzťahu k Bohu a s druhými. Buďme jednoduché, pravdivé v našich slovách a postojoch. Majme len jednu starosť: budovať bratstvo s chudobnými, so sestrami, so spolupracovníkmi a s každou osobou. Jedine čistota našich úmyslov môže nám pomôcť žiť pravdivo vzájomné vzťahy.

"Id'me priamo k Bohu, drahé sestry", v komunite pre misiu

- hľadajme vo všetkom dobro chudobných,

- zachovajme si jednoduchý životný štýl. Vezme sa uspokojiť s potrebným.

- v pravom dialógu deľme sa v komunite s tým, čo si myslíme, čo vieme, čo máme.

- zapojme sa spolu s druhými a komunitne do boja proti nespravodlivým situáciám, ktoré zasahujú práva chudobných.

Tieto krátke úvahy zakončím poďakovaním sa za vašu dôveru. Teraz sa musím naučiť mojej novej službe, zorganizovať sa, predovšetkým čo sa týka spôsobu komunikácie s vami. Naša nová generálna rada, za ktorú ďakujem Bohu, sa tiež potrebuje zorganizovať. Niektoré z nových radkýň sa musia vrátiť na určitý čas do svojich pôvodných provincií. Avšak už odteraz sme vedené prianím byť pravdivo a jednoducho v službe Spoločnosti.

Na záver vás pozývam zveriť toto všetko Panne Márii: *Mária, "pokorná a verná služobnica úmyslov Otca, vzor čistých srdc", teba si volíme za "Učiteľku duchovného života", zverujeme ti budúcnosť Spoločnosti. Vypros nám Ducha jednoduchosti, aby sme sa stali ako ty, priezračnosťou Boha pre našich bratov, ktorí trpia, pre sestry našich komunít, pre všetkých tých, ktorých stretávame. Amen.*

Sestra Evelyne FRANC
generálna predstavená

Corpus Christi

Homília P. Róberta P. MALONEY
22. júna 2003

V našej duchovnej rodine často citujeme slová svätého Vincenta: "Láska je vynaliezavá až do krajnosti"¹. Používame ich k výzve druhých, aby boli tvorivými v pastoračnej oblasti, k hľadaniu odpovedí na nové formy chudoby, k vypracovaniu nových programov formácie, k hľadaniu prostriedkov k odstráneniu príčin chudoby. Spôsob použitia slov sv. Vincenta môže byť rôznorodý, ale ich pravý kontext bol celkom odlišný. Vzťahuje sa ustanoveniu Eucharistie. V r. 1645 Vincent povzbudzoval jedného zomierajúceho brata slovami, aby myslel na Božiu dobrotu. Keď mu pripomenul mnohé prejavy nežnej Božej lásky, povedal mu, že Ježiš, predvídajúc svoju vlastnú smrť, nechcel nechať učeníkov samotných. Obával sa, že v jeho neprítomnosti ich srdcia ochladnú. Preto Vincent aj bratovi povedal: "Aká je láska vynaliezavá až do krajnosti... keď Ježiš ustanovil najvznešenejšiu Sviatosť... urobil to tak, aby táto úctyhodná sviatosť nám slúžila za pokrm ako mäso a nápoj... pretože láska chce a môže všetko, aj On to tak chcel."²

Sviatok Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi je zvláštny sviatok ! Zvláštnosť spočíva v tomto: volíme si osobitný deň na slávenie toho, čo slávime každý deň v roku – Eucharistiu. Navyše, v mnohých krajinách je to mimoriadne populárny sviatok s procesiami, s vlajkami, s oltármi popri ceste a s nádhernými kvetmi – všetko v hojnosti. Toto prezrádza niečo z ľudskej psychiky – z času na čas je dobré mať odstup a preskúmať to, čo robíme každý deň, v našom prípade intenzívne uvažovať o zmysle Eucharistie.

Dovoľte mi predstaviť vám dnes niektoré myšlienky sv. Vincenta o Eucharistii.

¹ *Svätý Vincent de Paul*, Coste XI, 146.

² detto

1. V jazyku, ktorý je v súzvuku s pokoncilovými dokumentmi, nalieha na každodennej aktívnej účasti na Eucharistii. Hovorí, že Pánovu obeť obetujú všetci tí, ktorí majú na nej účasť, a nielen sám kňaz.³

K povzbudeniu druhých k dobrej účasti na Eucharistii Vincent silne zdôrazňuje prípravu našich srdc. V jednej z kázni, ktoré ešte máme od neho, použil milý obraz:

"Ten, kto má prijať niekoho väčšieho ako je sám, mimoriadne sa stará a premýšľa, ako ho dôstojne privítať. Prispôsobí prýbytok, očistí a ozdobí ho, uprace ho, prikáže, aby tam nebolo nič škaredé. Treba, aby poslal niekoho do obchodu po mäso, na poľovačku po zverinu a má ešte mnoho iných starostí. Ale pre nášho Pána toto všetko nie je treba: žiadna práca, žiadna ťažkosť. Každý sa môže pripraviť bez hnutia, stačí len v srdci túžiť vyprázdniť svoju dušu od nečistoty ľútosťou a pevne sa rozhodnúť neuraziť už nikdy Boha."⁴

2. Vincent hovorí dcéram kresťanskej lásky, že ak dobre prijímame, stávame sa "jedno" s Bohom. Veľmi výrečne hovorí: *"Drahé sestry, jedným z požehnaní, ktoré dostávame, keď hodne prijímame je, že sa stávame jedno s Bohom. Čože? Úbohá dcéra kresťanskej lásky, ktorá pred svätým prijímaním bola tým, čím je... stáva sa jedno s Bohom?! Ach, milé dcéry... aká milosť! Či to nie je záloha blaženej večnosti? Môžeme si predstaviť niečo vznešenejšieho, drahé sestry? Ach nie, môže to pochopiť len... stvorenie zjednotené s Bohom. Zvelebujme ho za to naveky!"⁵*

3. Pre Vincenta je Eucharistia prameňom účinnej evanjelizácie a služby. Dcéram kresťanskej lásky hovorí, že Eucharistiou sa naučia skutočne milovať: *"Chodte na svätú omšu, tam musíte chodiť, aby ste sa učili Láске!"⁶* Tiež im povedal: *"Keď uvidíte sestru kresťanskej lásky slúžiť chorým láskavo, pozorne, starostlivo, môžete smelo povedať: táto sestra dobre prijímala."⁷*

³ Svätý Vincent de Paul, Coste IX, 5.

⁴ Svätý Vincent de Paul, Coste XIII, 37.

⁵ Svätý Vincent de Paul, Coste IX, 237.

⁶ Abelly III, 298.

⁷ Svätý Vincent de Paul, Coste IX, 333.

Vincent často hovoril dcéram kresťanskej lásky, že majú slúžiť chudobným nielen telesne, ale aj duchovne. Eucharistia im dá múdrosť, ktorú potrebujú, aby mohli povedať opusteným slová viery, nádeje a útechy. Sv. Vincent vo svojej konferencii z 22. januára 1646 povedal: *"Nazdávate sa, milé dcéry, že Pán Boh iba to čaká od vás, aby ste podali chudobným kúsok chleba, mäsa, trochu polievky a lieky? To veru nie, milé dcéry, nebolo to jeho úmyslom, keď vás zhromaždil, aby ste mu slúžili v osobe chudobných. On očakáva, aby ste sa práve tak bedlivo starali o duševné potreby, ako sa staráte o ich telesné potreby. Potrebujú duchovnú mannu, potrebujú Božieho ducha. A kdeže sa dostane tohto vám samým, aby ste to potom mohli poskytnúť iným? Práve pri svätom prijímaní, moje milé dcéry."*⁸

Drahé sestry, končíme toto zhromaždenie slávením Eucharistie na sviatok Eucharistie. Spolu s vami osobitne ďakujem Pánovi za tri veci: 1. splnili sme, čo sme sa rozhodli urobiť: previesť hĺbkovú revíziu Konštitúcií a Štatútov; 2. atmosféra bola mimoriadne pokojná, preniknutá modlitbou; 3. vzdávam vďaky Bohu za skúsenosť, že som mohol byť s vami, toľkými obdivuhodnými ženami, ktoré dávate verne svoj život Bohu pre službu chudobným.

So svätým Vincentom, svätou Lujzou a v spoločenstve so všetkými svätými chceme sa *"zjednotiť"* s Pánom. Dúfame, že sám Pán bude zdrojom účinnej evanjelizácie a služby v nás a cez nás. Ďakujem vám za obetavú účasť na zhromaždení. Teraz choďte a neste radosť, pokoj a veľkú lásku ukrižovaného a zmŕtvychvstalého Pána vašim sestrám v Spoločnosti a chudobným po celom svete.

P. Róbert P. MALONEY
generálny predstavený

⁸ Svätý Vincent de Paul, Coste IX, 239.

Provincia Francúzsko – Juh

Blahorečenie sestry Rozálie Rendu

9. novembra 2003

v bazilike sv. Petra v Ríme

Dňa 19. mája 2003 štátny sekretariát Vatikánu oznámil P. Róbertovi d'Amico, CM, generálnemu postulátorovi, že Svätý Otec určil dátum ceremónie **blahorečenia** Božej služobnice **Rozálie Rendu**, dcéry kresťanskej lásky (1786-1856),

na nedeľu, 9. novembra 2003 v bazilike sv. Petra v Ríme. Zároveň budú blahorečení Boží služobníci:

Luigi Maria Monti,
Valentino Paquay,
Bonifacia Rodriguez,
Giovanni Nepomuceno
Zegri a Moreno.

"Ak nemáte čo dať,
dajte seba samé.""

Onedlho vám budú oznámené ďalšie informácie, týkajúce sa tejto udalosti.

Pod'akovanie Matke Juane Elizondo

Predtým, ako Matka Elizondo odovzdá štafetu sestre Evelyne Franc, uvádzame tu jedno z posledných interview: spôsob, ako jej ešte raz prejaviť našu vďaku !

Sestra Juana Elizondo sa narodila v Aranz (Navarra) v roku 1926. Vstúpila do Spoločnosti dcér kresťanskej lásky. V Madride vyštudovala za učiteľku, tu dosiahla tiež licenciát v literatúre so špecializáciou v anglickej filológii. Neskoršie obdržala diplom skupinovej sociálnej asistentky na univerzite vo Fordhame (New York). Niekoľko rokov pracovala v sektore školstva v Madride. Službu vedenia Spoločnosti začala v prekladateľskom centre Materinca. Počas jedenástich rokov bola generálnou radkyňou a potom 5 rokov vizitátorkou provincie San Sebastian. Od roku 1991 je generálnou predstavenou Spoločnosti dcér kresťanskej lásky.

Táto spoločnosť tvorí najväčšiu spoločnosť apoštolského života: má 22 736 sestier žijúcich v 2 603 komunitách, ktoré pôsobia v 93 krajinách. Pred ich 7. generálnym zhromaždením sme sa rozprávali s generálnou predstavenou, sestrou Juanou Elizondo. Ďakujeme jej za čas a múdre slová, ktoré nám venovala.

- *Dcéry kresťanskej lásky boli v čase, keď sa zrodili, odvážnym plánom, ktorý podporil aktívne začlenenie sa ženy do spoločnosti a v apoštoláte. Ako pokračujete v tomto odvážnom pláne?*

Plán ako taký pokračuje, hoci odvaha posielat' sestry do sveta, uprostred chudobných, sa rozšírila v mnohých kongregáciách. Z tohto dôvodu stratila svoju novosť a už tak neprekvapuje. V súčasnosti odvaha pre nás, ako aj pre ostatné kongregácie, spočíva v zotrúvaní v ťažkých rizikových situáciách. V tomto zmysle obdivujem odvahu sestier. Z osobnej skúsenosti môžem povedať,

že najväčšia obeta, ktorú im možno navrhnuť, je vyzvať ich, aby sa stiahli z nebezpečných situácií. Zakúsili sme to pri udalostiach v Rwande, v Argentíne, v Kongu. V súčasnosti toto vidíme u sestier v Betleheme a v ďalších častiach sveta. V skutočnosti je to niečo trvalé v dejinách Spoločnosti. Odpoveď sestier v takýchto prípadoch je vždy tá istá: Ako by sme mohli opustiť chudobných teraz, keď nás najviac potrebujú?

- *Podľa vás, v ktorých oblastiach apoštolátu vidíte najpotrebnejšiu prítomnosť zasvätenej ženy v našej dobe?*

V súčasnom svete je toľko naliehavých požiadaviek, že nie je ľahké robiť výber. V týchto posledných rokoch sme my, dcéry kresťanskej lásky, sústredili osobitnú pozornosť na tých, ktorých považujeme za najopustenejších, t. j. chorých na AIDS, ktorí sa nachádzajú v skutočne tragických situáciách na niektorých kontinentoch. Ďalej sú to opustené deti: deti z ulice, siroty následkom vojen a katastrof; starí osamelí a opustení ľudia, neschopní postarať sa sami o seba. Ďalšia oblasť, ktorej sa nevenuje dostatočná pozornosť, je žena v núdzi, ktorej dôvody sú rôzne. V mnohých krajinách nie sú uznávané práva ženy ako ľudskej bytosti, nemá možnosť formácie, či spoločenského rastu a často je zneužívaná.

Zoznam by sa mohol predĺžiť vymenovaním starých a nových druhov chudoby, či už stálej alebo sporadickej, napr. utečenci, obeť nútenej emigrácie, atď. Zdá sa mi, že dve služby sa ukazujú ako nevyhnutné v našej spoločnosti, chorej na samotu napriek dostatku masovokomunikačných prostriedkov. Sú nimi pozornosť - prijímanie druhých a počúvanie. Nemôžeme vyriešiť všetky problémy, ale prijatím druhých, pozorným a rešpektujúcim počúvaním uznáme dôstojnosť osoby, ktorá je pred nami. Koľkým mentálnym chorobám a samovraždám by sa mohlo takto vyhnúť!

- *Vaša Spoločnosť bola počas storočí živou prítomnosťou Cirkvi v najťažších situáciách. Mohli by ste nám priblížiť jednu z týchto konkrétnych situácií?*

Pokúšame sa kráčať spolu v jednom smere. Vo všeobecnosti vidieť u sestier veľkú disponovanosť a sú pripravené odpovedať na to, čo nám hovoria Konštitúcie: "Dcéry kresťanskej lásky sa učia v škole Božieho Syna, že niet takej biedy, ktorá by im mohla byť cudzia.... mnoho je druhov chudoby, mnoho je spôsobov

služby..." Keď sme vyzvané čeliť ťažkej situácií: prírodné katastrofy, utečenci, nákazlivé choroby, nebezpečné situácie... odpoveď sestier je vždy obdivuhodná. Často sú to práve ony, ktoré upozornia a nás povzbudzujú, citujúc odvahu zakladateľov.

- *Počas vašich návštev komunit navádzate kontakt s mnohými sestrami. Ktoré tri najväčšie starosti konštatujete?*

Vďaka charizme boli sestry vždy veľmi citlivé na situáciu chudobných, ktorých práva nie sú uznávané a ktorým chýbajú základné potreby pre ľudský život. Badám nielen veľké znepokojenie, ale tiež istú úzkosť pred nemožnosťou zabezpečiť všetky ich potreby kvalitnou službou, ktorá rešpektuje ľudskú osobu. Úzkosť pri pohľade na chudobných, zbavených ich práv a najnutnejších vecí pre život. Po druhé: konštatujem tiež určitú starosť o zachovanie potrebnej rovnováhy medzi duchovným životom, ktorý je základom a oporou apoštolskej činnosti, službou, ktorá je často pohlcujúca a medzi sesterským spoločenstvom, kde sa žije a prejavuje vzájomná láska. Rovnako vidím potrebu o načerpávanie pre misiu. Stále nám chýba čas. Po tretie: je tu stály boj medzi hrozbou konzumnej spoločnosti, ktorá je v bolestnom kontraste s chudobou a biedou ľudí, ktorým sestry slúžia a o úzkosti ktorých sa delia. Negatívne dôsledky globalizácie stále viac zasahujú tých najmenších a najslabších.

- *Ktoré z troch nádejí, oživujúce sestry, ste zachytili pri týchto návštevách?*

Spomedzi nádejí môžem menovať, že aj uprostred mnohých ťažkostí súčasného sveta dynamicky žiť hodnoty zasväteného života, sestry majú plnú dôveru, že Spoločnosť bude mať vždy zmysel, pretože jej charizma je v skutočnosti nasledovaním života Krista, ktorý prechádzal týmto svetom, uzdravoval a potešoval svojich súčasníkov, zvlášť chudobných. Sestry žijú naplno a radosne v tomto presvedčení.

Prameňom nádeje je tiež konštatovanie veľkej citlivosti, existujúcej v Spoločnosti, voči potrebám chudobných, ako aj vo všeobecnosti jej veľkodušná odpoveď. Je zriedkavé nájsť dcéru kresťanskej lásky, ktorá by nemala tieto vlastnosti.

Tretí dôvod nádeje je solidarita, ktorá vždy existovala v Spoločnosti, ale ktorá sa zvýraznila v poslednej dobe. Vzájomná výpomoc, predovšetkým sestier z bohatších kontinentov voči krajinám tretieho sveta, dokonca za cenu veľkého úsilia, vzbudzuje nádej do budúcnosti a odvážne plány, ktoré by ináč neboli ľahké.

- *V procese obnovy týchto posledných 40 rokov sa mnoho vecí zmenilo. Mohli by ste ich zhodnotiť: čo bolo pozitívne a čo negatívne, čo ostáva vykonať, nezodpovedané otázky...*

Medzi pozitívne aspekty vzhľadom k minulosti by som zaradila fakt, že sme obdržali určitý priestor slobody, ktorý stimuluje osobnú zodpovednosť voči predpisom. Vzťahy na rôznych rovinách sa stali jednoduchšie, bližšie, poznačené vzájomnou úctou. Viac sa počúva základňa. Čo sa týka formácie, ide o budovanie solídnych osôb, postavených na skale, ktorí majú pevné presvedčenia a sú schopní žiť svoje povolanie dynamicky, zápasíť napriek všetkým prekážkam bez toho, aby potrebovali stály dozor alebo prehnané kontrolné štruktúry.

Zaiste, existujú negatívne prvky: väčší individualizmus, čo sťažuje zmysel príslušnosti k skupine, ktorá si zvolila normy spoločného života. Pritom môže byť zasiahnutá disponibilita a mobilita. Nesprávne sa vysvetľuje dialóg a odvážila by som sa dokonca povedať, že v takom prostredí sa stáva poslušnosť ťažká.

- *Zasvätený život ako charizmatiký dar je živým organizmom. Niektorí hovoria, že je lepšie "udržiavať to, čo je isté", iní zase hovoria, že radšej budú riskovať... Ako sme na tom a ktorými cestami sa máme uberať?*

Zasvätený život je naozaj živý organizmus a preto sa nemôže zastaviť, alebo zaistiť svoju budúcnosť len pohľadom a konzerváciou minulosti. Musí zostať v pohybe a ísť v rytme situácií, ktoré si vyžadujú jej prítomnosť a službu. Naša charizma si od svojho vzniku vyžaduje odvahu. Nikto nebol odvážnejší ako našich zakladatelia. Vincent de Paul a Lujza de Marillac mali odvahu dať vyjsť zasvätenému životu z kláštorov a umiestniť ho uprostred chudobných, do naozaj nebezpečných a nezvyčajných

situácií, ako v službe galejníkom, vojakom na bojiskách, ľuďom nakazených morom, atď. ...

Veď i prvá dcéra kresťanskej lásky, Margita Naseau zomrela nakazená od jednej chorej na mor. Ale musíme dodať, že nikto nebol opatrnejší ako oni. Vincentovi de Paul vyčítali pomalosť pri rozhodovaní. Jednou z jeho zásad bolo "nepredbehovať Božiu prozreteľnosť". Svätý Vincent zvažoval riziká činností, do ktorých sa púšťal, ale nevzdával sa: pripravoval zároveň sestry, aby im mohli čeliť. Jeho konferencie sú plné poučení v mnohých oblastiach. Predovšetkým žiada od sestier jednoduchý, ale pevný duchovný život a sesterské spoločenstvo, schopné podržať ich v ich ťažkých prácach. Ináč povedané, pripravuje "bytie", ktoré je oporou "konania". Dnes viac ako inokedy vo svete, ktorý ide závratnou rýchlosťou, nastoľuje sa novosť a zmena, ale nie za akúkoľvek cenu. Nedôverujem určitým aktivitám a spôsobom života, ktoré kvôli prehnanej radikálnosti, veľmi ľahko podliehajú vystavovaniu na obdiv a vo všeobecnosti netrvajú dlho.

- *Je jasné, že všetci prechádzame veľkou krízou povolania. Ako táto situácia zasiahla a zasahuje inštitút, ktorý vediete?*

Veľmi silne a bolestne pociťujeme túto krízu vo väčšine krajín Európy, v Spojených štátoch... a v krajinách, kde povolania prekvitali v 40-tych, 50-tych a prvej polovici 60-tych rokov. V Európe, zvlášť v Španielsku, bolo veľa vstupov – približne 100 ročne – predpokladám, že tomu tak bolo aj v ďalších kongregáciách. Po Koncile bolo veľa odchodov. Otrás bol veľmi silný a všetci ho nevedeli prekonať. Bolo potrebné prijať i následky – dostatočne nepredvídané, preto i nepripravené – zmeny v oblasti politiky, spoločnosti a práci (pracovný čas, mzdy, nové technológie). Tieto zmeny premiestnili orientačné body, ktoré - čo sa nás týka - pretrvávali storočia. Všetci ich nevedeli interpretovať ako niečo náhodné v porovnaní so stálymi hodnotami. Medzi generáciami nastala veľká protichodnosť názorov pri interpretácii a prijímaní týchto zmien. To bol dôvod, prečo určitý počet sestier našlo odchod ako jediné riešenie.

V súčasnosti v našich štatistikách veľmi cítiť zmenšenie počtu sestier, pretože početné vstupy v 60-tych rokoch zodpovedajú teraz mnohým odchodom na večnosť do Otcovho

domu. Toto často vedie k zatváraníu domov, čo je vždy ťažká situácia. Vyžaduje si stálu revíziu diel a nové plánovanie. V súčasnosti najväčší počet povolaní prichádza z Ázie a Afriky; Vietnam je krajina s najväčším počtom povolaní. Napriek všeobecnému zníženiu počtu povolaní Spoločnosť sa vo svete rozširuje ako odpoveď na výzvy najchudobnejších, zvlášť v Ázii a Afrike. Toto vzbudzuje veľkú nádej do budúcnosti, pretože Boh sa stará o chudobných, posielá nám povolania v týchto krajinách, ktoré však treba pozorne rozlišovať.

- *Priblížme sa ku každodennému životu a hovorme trochu o štýle komunitného života sestier...*

Zakladatelia Spoločnosti už pri jej zrode kládli veľkú dôležitosť na spoločný sesterský život. Sestrám naliehavo pripomínali, že "boli povolané a zhromaždené Bohom pre službu chudobným". Obava, že by mohli byť zatvorené do kláštorov – čo sa stalo so sestrami Navštívenia, založenými sv. Františkom Saleským, veľkým priateľom sv. Vincenta – nútilo sv. Vincenta všetko dobre upresniť.

Na druhej strane: sestry žili uprostred sveta, bola tu obava, že ak nebude dobre upresnený komunitný sesterský život, nerozvinú zmysel príslušnosti k jednému celku. Počas dlhých rokov komunitný život nášho inštitútu bol jednaký, napriek veľkej rozmanitosti, spojenej so službou v jednotlivých komunitách. Teraz sú spôsoby tohto komunitného života určené miestnym komunitným plánom.

Sestry chcú žiť v komunite a požadujú sa toho, ale voči vládnucemu individualizmu výnimky nechýbajú. Sestry sú tiež presvedčené, že svedectvo sesterskej lásky, preukazovanej v komunite, je dôležitým činiteľom evanjelizácie, osobitne v krajinách, kde sa javí ťažký spoločný život medzi rozmanitými etnickými skupinami a kmeňmi.

- *Mohli by ste nám stručne povedať, ktoré aspekty by ste vyzdvihli v oblasti súčasného užívatňovania sľubov?*

Čo sa týka nás, dcér kresťanskej lásky, sľuby potvrdzujú krstné zasvätenie a navyše sú potvrdením úplného obetovania seba, ktoré sme vykonali pri vstupe do Spoločnosti. Naši zakladatelia

zaviedli novosť tým, že zasvätený život umiestnili aj mimo kláštorov, keď označili sestram "za kláštor ulice mesta a nemocničné izby". Chceli tým upresniť, v čom spočíva náš život. Sv. Vincent povedal: *"Ak sa vás biskup bude pýtať, kto ste, či ste rehoľníčky, povedzte, že nie (v 17. storočí povedať rehoľníčky znamenalo klauzurované sestry). Povedzte mu, že ste chudobné dcéry kresťanskej lásky, ktoré sa obetujú Bohu pre službu chudobným."*

Svoje obetovanie sa Bohu potvrdzujeme sľubmi čistoty, chudoby a poslušnosti, ktoré nás oslobodzujú a disponujú žiť službu Kristovi v chudobných – tiež prijatú za sľub. Sľuby nutne žiadajú apoštolsko-sociálnu projekciu. Umožňujú a uľahčujú nám našu službu všade, kde sa nachádza trpiaci brat.

- *Odkaz pre tých, ktorí sa pýtajú na budúcnosť zasväteného života.*

Je to naozaj poslanstvo nádeje a dôvery. Zasvätený život radikálnym nasledovaním Krista, jeho Evanjelia. Charizmy každého inštitútu sa pokúšajú žiť s osobitnou intenzitou jeden z aspektov Kristovho života. Svätý Vincent a svätá Lujza nás založili z Božieho vnuknutia pre službu Kristovi v chudobných. V poučeníach sestram dôrazne vyzdvihli tento pohľad viery. Sv. Vincent nám hovorí: *"Keď sestra desaťkrát za deň navštívi chorých, desaťkrát za deň tam nájde Boha."* Kristus nám nemôže chýbať. Je ten istý včera, dnes a zajtra. Preto nasledovať ho bude mať vždy zmysel a právo existencie, napriek znižovaniu počtu zasvätených osôb. Najdôležitejší nie je počet, ktorý nás niekedy toľko znepokojuje, ale vernosť a horlivosť v prežívaní našej charizmy. Ostatné dostaneme v hojnej miere. Musíme sa starať o naše spojenie s Kristom. On nám vnukne spôsob, ako ho nasledovať a žiť každý deň radikálne identitu vo svete, že po odbornej stránke sme ľahko nahradené v niektorých krajinách, ale mystika, ktorá motivuje službu a jej kvalitu, nie sú ľahko nahraditeľné. Sme povolávané do krajín, kde chýba akákoľvek forma pomoci a kde sme potrebné vo všetkých smeroch.

Angel de la Parte a Antonio Bellella
Časopis "Rehoľný život"

Misionári Synovia Nepoškvrneného Srdca P. Márie
Zväzok č. 95, č. 5 – máj 2003

O b s a h

Generálne zhromaždenie 2003	1
DUCHOVNÉ CVIČENIA PRE ČLENKY ZHROMAŽDENIA	
P. Fernando Quintano	2
OTVORENIE ZHROMAŽDENIA	
Úvodná eucharistia – homília P. R. P. Maloney	13
Úvodné pozdravy – Matka Juana Elizondo	16
Na orlích krídlach – príhovor P. R. P. Maloney	18
Spoločnosť v rokoch 1997 – 2003 – Príhovor M. Juany Elizondo	26
VOĽBY	
Voľba generálnej predstavenej	41
Homília P. R. P. Maloney	42
Voľby generálnych radkýň a generálnej asistentky; obežník Matky Evelyne Franc	45
V SPOJENÍ S CIRKVOU	
List štátneho sekretariátu	49
Návšteva Mons. Baldelli, apošt. nuncia vo Francúzsku	50
Návšteva kard. Danneelsa, biskupa Bruselu – Malines	53
Návšteva kard. J.-M. Lustigera, parížskeho arcibiskupa ...	56
ZAKONČENIE ZHROMAŽDENIA	
Radosť z jednoduchosti – príhovor Matky Evelyne Franc ..	59
Corpus Christi – homília P. R. P. Maloney	65
SVEDOK VINCENTSKEJ RODINY	
Blahorečenie sestry Rozálie Rendu	68
POĎAKOVANIE MATKE JUANE ELIZONDO	
Výňatok z časopisu "Rehoľný život"	69